

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2003/C 55/01	Domstolens dom av den 28 januari 2003 i mål C-334/99: Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission (EKSG- och EG-fördragen – Statligt stöd – Kommissionens sammansättning – Anmälan till kommissionen av stöd och av planerade stöd – Begreppet anmälan och innehållet i anmälan – EKSG-fördragets tillämpningsområde – Femte regelverket för stöd till stålindustrin – Kommissionens behörighet i tiden (ratione temporis) – Artikel 87.2 c EG – Privatiseringsförfarande – Kriteriet avseende privat investerare – Anbudsinfordran – Insyn)	1
2003/C 55/02	Domstolens dom av den 21 januari 2003 i mål C-512/99: Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 97/69/EG – Farliga ämnen – Strängare nationella bestämmelser – Tillämpning av artikel 95 EG i tiden – Skyldighet att samarbeta lojalt – Villkor för att godkänna nya nationella bestämmelser)	1
2003/C 55/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 januari 2003 i mål C-221/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Fördragsbrott – Tillnärmning av lagstiftning – Artiklarna 28 EG och 30 EG – Direktiv 79/112/EEG – Märkning och presentation av livsmedel)	2

SV

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 55/04	Domstolens dom av den 21 januari 2003 i mål C-318/00 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's bench Division): Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins mot Newcastle United Football Company Ltd (Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Vägran att visa reklam för alkoholhaltiga drycker under ett idrottsevenemang som äger rum i en medlemsstat där reklam i TV för alkoholhaltiga drycker är tillåten, men som vidare sänds i TV i en annan medlemsstat enligt vars lagstiftning sådan reklam är förbjuden – Frågornas relevans för utgången i målet vid den nationella domstolen) ..	2
2003/C 55/05	Domstolens dom av den 21 januari 2003 i mål C-378/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (Kommittéförfarande – Rådets beslut 1999/468/EG om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter – Kriterier för valet mellan olika förfaranden för antagande av verkställighetsåtgärder – Rättsverkningar – Motiveringsskyldighet – Delvis ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1655/2000 om det finansiella instrumentet för miljön (Life))	3
2003/C 55/06	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 januari 2003 i de förenade målen C-421/00, C-426/00 och C-16/01 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, Unabhängiger Verwaltungssenat Wien och Verwaltungsgerichtshof): Renate Sterbenz och Paul Dieter Haug (Tillnärmning av lagstiftning – Artiklarna 28 EG och 30 EG – Direktiv 79/112/EEG – Märkning och presentation av livsmedel)	3
2003/C 55/07	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 januari 2003 i mål C-57/01 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Athinon): Makedoniko Metro, Michaniki AE mot Elliniko Dimosio (Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten – Regler för deltagande – Entreprenörsgrupp som anbudsgivare – Ändring av gruppens sammansättning – Förbud enligt kontraktshandlingarna – Förenlighet med gemenskapsrätten – Talan)	4
2003/C 55/08	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 30 januari 2003 i mål C-226/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Danmark ("Fördragsbrott – Kvaliteten på badvatten – Felaktig tillämpning av direktiv 76/160/EEG")	4
2003/C 55/09	Mål C-412/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Cassatie (Belgien) av den 5 november 2002 i målet mellan Belgian Refining Corporation, M.G. Sachs, A.A.M. Leysens, A.L.E. Schatteman, F.C.M. Devoght, G.T.M.F. Dias och finansministeriet	5
2003/C 55/10	Mål C-413/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Cassatie (Belgien) av den 5 november 2002 i målet mellan (I) F.M. Sips och Ministerie van Financiën och (II) 1. F.M.A.P. Vreijisen, 2. Vreijisen Douane-Expeditieur och Ministerie van Financiën	5

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 55/11	Mål C-428/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Vestre Landsret av den 15 november 2002 i målet mellan Fonden Marselisborg Lystbådehavn och Skatteministeriet	6
2003/C 55/12	Mål C-446/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 29 oktober 2002 i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Jonas och Gournalnik & Partner GmbH	6
2003/C 55/13	Mål C-447/02 P: Överklagande, ingivet den 11 december 2002 av KWS SAAT AG, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 9 oktober 2002 i mål T-173/00: KWS SAAT AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	6
2003/C 55/14	Mål C-451/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 29 oktober 2002 i målet mellan Hauptzollamt Bremen och Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG	7
2003/C 55/15	Mål C-452/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 29 oktober 2002 i målet mellan Hauptzollamt Bremen och ITG GmbH & Internationale Spedition	8
2003/C 55/16	Mål C-458/02: Talan mot Förenade kungariket väckt den 18 december 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2003/C 55/17	Mål C-460/02: Talan mot Republiken Italien väckt den 19 december 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2003/C 55/18	Mål C-463/02: Talan mot Konungariket Sverige väckt den 23 december 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
2003/C 55/19	Mål C-465/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 december 2002 (faxmeddelande av den 27 december 2002) av Förbundsrepubliken Tyskland	11
2003/C 55/20	Mål C-466/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 december 2002 (telefax av den 23.12.2002) av Konungariket Danmark	11
2003/C 55/21	Mål C-468/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 31 december 2002 av Konungariket Spanien	12

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 55/22	Mål C-470/02 P: Överklagande, ingivet den 23 december 2002 av Europeiska Radiounionen (EBU), av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 8 oktober 2002 i de förenade målen T-185/00, T-216/00, T-299/00 och T-300/00: Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, med stöd av Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) och Reti Televisive Italiane Spa (RTI) mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europeiska radiounionen (EBU) och Radiotelevisión Española (RTVE)	13
2003/C 55/23	Mål C-4/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Düsseldorf av den 5 december 2002 i målet mellan GAT, Gesellschaft für Antriebs-technik mbh & Co.KG och LUK Lamellen und Kupplungsbau Beteligungs KG	14
2003/C 55/24	Mål C-5/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 januari 2003 av Republiken Grekland	14
2003/C 55/25	Mål C-9/03: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 10 januari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2003/C 55/26	Mål C-11/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State (Belgien) av den 9 december 2002 i målet mellan NV Boss Pharma och Belgiska staten, företrädd av finansministern	15
2003/C 55/27	Mål C-15/03: Talan mot Republiken Österrike väckt den 14 januari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2003/C 55/28	Mål C-16/03: Begäran om förhandsavgörande från Hovrätten över Skåne och Blekinge av den 19 december 2002 i målet Peak Holding AB mot Axolin-Elinor AB (tidigare Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB)	16
2003/C 55/29	Mål C-21/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Conseil d'Etat (Belgien), section d'administration, av den 27 december 2002 i målet mellan Fabricom SA och Belgiska staten	16
2003/C 55/30	Avskrivning av mål C-303/99	17
2003/C 55/31	Avskrivning av mål C-304/99	17
2003/C 55/32	Avskrivning av mål C-305/99	17

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 55/33	Avskrivning av mål C-358/99	17
2003/C 55/34	Avskrivning av mål C-359/99	18
2003/C 55/35	Avskrivning av mål C-360/99	18
2003/C 55/36	Avskrivning av mål C-485/99	18
2003/C 55/37	Avskrivning av mål C-486/99	18
2003/C 55/38	Avskrivning av mål C-487/99	18
2003/C 55/39	Avskrivning av mål C-488/99	18
2003/C 55/40	Avskrivning av mål C-489/99	19
2003/C 55/41	Avskrivning av mål C-490/99	19
2003/C 55/42	Avskrivning av mål C-491/99	19
2003/C 55/43	Avskrivning av mål C-492/99	19
2003/C 55/44	Avskrivning av mål C-134/00	19
2003/C 55/45	Avskrivning av mål C-88/01	19
2003/C 55/46	Avskrivning av mål C-89/01	20
2003/C 55/47	Avskrivning av mål C-90/01	20
2003/C 55/48	Avskrivning av mål C-231/01	20
2003/C 55/49	Avskrivning av mål C-260/01	20
2003/C 55/50	Avskrivning av mål C-310/01	20

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 55/51	Avskrivning av mål C-346/01	20
2003/C 55/52	Avskrivning av mål C-347/01	21
2003/C 55/53	Avskrivning av mål C-377/01	21
2003/C 55/54	Avskrivning av mål C-389/01	21
2003/C 55/55	Avskrivning av mål C-390/01	21
2003/C 55/56	Avskrivning av mål C-21/02	21
2003/C 55/57	Avskrivning av mål C-88/02	21
2003/C 55/58	Avskrivning av mål C-89/02	22
2003/C 55/59	Avskrivning av mål C-95/02	22
2003/C 55/60	Avskrivning av mål C-96/02	22
2003/C 55/61	Avskrivning av mål C-97/02	22
2003/C 55/62	Avskrivning av mål C-98/02	22
2003/C 55/63	Avskrivning av mål C-106/02	22
2003/C 55/64	Avskrivning av mål C-108/02	23
2003/C 55/65	Avskrivning av mål C-120/02	23
2003/C 55/66	Avskrivning av mål C-129/02	23
2003/C 55/67	Avskrivning av mål C-274/02	23
2003/C 55/68	Avskrivning av mål C-356/02	23

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2003/C 55/69	Förstainstansrättens dom av den 8 januari 2003 i förenade målen T-94/01, T-152/01 och T-286/01: Astrid Hirsch med flera mot Europeiska centralbanken (Tjänstemän – Anställda på Europeiska centralbanken – Artikel 19 i anställningsvillkoren – Utbildningstillägg – Vägran att bevilja utbildningstillägg till de anställda som inte erhåller utlandstillägg enligt artikel 17 i anställningsvillkoren – Icke-diskrimineringsprincipen)	24
2003/C 55/70	Förstainstansrättens dom av den 22 oktober 2002 i mål T-310/01: Schneider Electric SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Förordning (EEG) nr 4064/89 – Beslut att förklara en företagskoncentration oförenlig med den gemensamma marknaden – Talan om ogiltigförklaring)	24
2003/C 55/71	Förstainstansrättens dom av den 22 oktober 2002 i mål T-77/02: Schneider Electric SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Förordning (EEG) nr 4064/89 – Beslut om uppdelning av företag – Artikel 8.4 i förordning nr 4064/89 – Rättsstridigt beslut om fastställande av att en koncentration är oförenlig med den gemensamma marknaden – Till följd härav rättsstridigt beslut om uppdelning)	25
2003/C 55/72	Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2002 i mål T-112/02: Gustaaf Van Dyck mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Placering i lönegrad vid anställning – Begäran om omplacering – Ny omständighet – Begrepp) ..	25
2003/C 55/73	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 3 december 2002 i mål T-181/02 R: Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Stöd som lämnats till de nya delstaterna – Stöd till undsättning och omstrukturering – Skyldighet att återkräva stöd – Krav på skyndsamhet – Intresseavvägning)	26
2003/C 55/74	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 13 december 2002 i mål T-234/02 R: Christos Michael mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiska åtgärder – Tjänstemän – Tillsättningsbeslut – Upptagande till sakprövning – Bråskande – Föreligger inte)	26
2003/C 55/75	Mål T-356/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), väckt den 29 november 2002 av Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG	26
2003/C 55/76	Mål T-360/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2002 av Greve Wolf-Dieter Yorck von Wartenburg	27

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 55/77	Mål T-367/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 9 december 2002 av Wieland-Werke AG	28
2003/C 55/78	Mål T-368/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 9 december 2002 av Wieland-Werke AG	28
2003/C 55/79	Mål T-369/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 9 december 2002 av Wieland-Werke AG	29
2003/C 55/80	Mål T-370/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 december 2002 av Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG och ytterligare sex företag	29
2003/C 55/81	Mål T-378/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 december 2002 av Technische Glaswerke Ilmenau GmbH	30
2003/C 55/82	Mål T-381/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 december 2002 av Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort	31
2003/C 55/83	Mål T-384/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 december 2002 av Fernando Valenzuela Marzo	32
2003/C 55/84	Mål T-386/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 16 december 2002 av Lamprecht A.G.	32
2003/C 55/85	Mål T-392/02: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 26 december 2002 av Solvay Pharmaceuticals B.V.	33
2003/C 55/86	Mål T-393/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 december 2002 av Henkel KGaA	34
2003/C 55/87	Mål T-394/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 december 2002 av Arnaldo Lucaccioni	34
2003/C 55/88	Mål T-395/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 december 2002 av Eva Vega Rodríguez	35

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 55/89	Mål T-396/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 december 2002 av August Storck KG	36
2003/C 55/90	Mål T-402/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 december 2002 av August Storck KG	36
2003/C 55/91	Mål T-2/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 januari 2003 av Verein für Konsumenteninformation (föreningen för konsumentupplysning, VKI)	37
2003/C 55/92	Mål T-3/03: Talan mot Byrån för harmonisering av den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 7 januari 2003 av Everlast World's Boxing Headquarters Corporation	38
2003/C 55/93	Mål T-4/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 januari 2003 av Giorgio Lebedef	38
2003/C 55/94	Mål T-5/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas råd väckt den 9 januari 2003 av Ayassamy & Fils EURL med flera	39
2003/C 55/95	Mål T-9/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 januari 2003 av COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna och CIA – Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna	39
2003/C 55/96	Mål T-10/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 13 januari 2003 av Jean-Pierre Koubi	40
2003/C 55/97	Mål T-12/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 januari 2003 av Itochu Corporation	41
2003/C 55/98	Avskrivning av mål T-96/01	42
2003/C 55/99	Avskrivning av de förenade målen T-99/02 och T-101/02	42
2003/C 55/100	Avskrivning av de förenade målen T-100/02 och T-102/02	42

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 55/101	Avskrivning av mål T-170/02	42
2003/C 55/102	Avskrivning av mål T-295/02	42
<hr/>		
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Upplysningar</i>	
2003/C 55/103	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 44, 22.2.2003	43

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 28 januari 2003

i mål C-334/99: Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(EKSG- och EG-fördragen – Statligt stöd – Kommissionens sammansättning – Anmälan till kommissionen av stöd och av planerade stöd – Begreppet anmälan och innehållet i anmälan – EKSG-fördragets tillämpningsområde – Femte regelverket för stöd till stålindustrin – Kommissionens behörighet i tiden (ratione temporis) – Artikel 87.2 c EG – Privatiseringsförfarande – Kriteriet avseende privat investering – Anbudsinfordran – Insyn)

(2003/C 55/01)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-334/99, Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: C.-D. Quassowski, biträdd av advokaten J. Sedemund) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou och K.-D. Borchardt), angående en talan om ogiltigförklaring av artiklarna 4–7 i kommissionens beslut 1999/720/EG, EKSG av den 8 juli 1999 om det statliga stöd som Tyskland beviljat Gröditzter Stahlwerke GmbH och dess dotterföretag Walzwerk Burg GmbH (EGT L 292, s. 27), har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen och C. W. A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, V. Skouris (referent), S. von Bahr och J. N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl, den 28 januari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EGT C 366, 18.12.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 21 januari 2003

i mål C-512/99: Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 97/69/EG – Farliga ämnen – Strängare nationella bestämmelser – Tillämpning av artikel 95 EG i tiden – Skyldighet att samarbeta lojalt – Villkor för att godkänna nya nationella bestämmelser)

(2003/C 55/02)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-512/99, Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och B. Muttelsee-Schön) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. zur Hausen) med stöd av Republiken Finland (ombud: T. Pynnä och E. Bygglin), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/836/EG av den 26 oktober 1999 om de nationella bestämmelserna rörande mineralull, som meddelats av Förbundsrepubliken Tyskland och som avviker från kommissionens direktiv 97/69/EG om anpassning till tekniska framsteg för tjugotredje gången av rådets direktiv 67/548/EEG om

tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT L 329, s. 100), har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet och R. Schintgen samt domarna C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J. N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 21 januari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Republiken Finland skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 79, 18.3.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 23 januari 2003

i mål C-221/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (¹)

(Fördragsbrott – Tillnärmning av lagstiftning – Artiklarna 28 EG och 30 EG – Direktiv 79/112/EEG – Märkning och presentation av livsmedel)

(2003/C 55/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-221/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. C. Schieferer) mot Republiken Österrike (ombud: H. Dossi) med stöd av Konungariket Danmark (ombud: C. P. Kristensen), angående en talan om fastställelse av att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.1 b, 15.1 och 15.2 i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 33, 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG av den 27 januari 1997 (EGT L 43, s. 21), samt enligt artikel 28 EG, genom att tolka och tillämpa 9 § första och tredje styckena i Bundesgesetz über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (förbunds lag om saluföring av livsmedel, födoämnen, tillsatser, kosmetiska produkter och nödvändighetsartik-

lar) av den 23 januari 1975 så, att denna lag innebär ett allmänt och absolut förbud mot att förse livsmedel för normal konsumtion med hälsorelaterade uppgifter och genom att kräva förhandstillstånd för användning av sådana uppgifter, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av domarna C. Gulmann, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric och J. N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: L. A. Geelhoed, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 23 januari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.1 b, 15.1 och 15.2 i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG av den 27 januari 1997, genom att uppställa ett allmänt förbud mot att förse märkningen av livsmedel för normal konsumtion med hälsorelaterade uppgifter och genom att kräva förhandstillstånd för användning av sådana uppgifter.*
- 2) *Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Konungariket Danmark skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 211, 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

av den 21 januari 2003

i mål C-318/00 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division): Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins mot Newcastle United Football Company Ltd (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Vägran att visa reklam för alkoholhaltiga drycker under ett idrottsevenemang som äger rum i en medlemsstat där reklam i TV för alkoholhaltiga drycker är tillåten, men som vidare sänds i TV i en annan medlemsstat enligt vars lagstiftning sådan reklam är förbjuden – Frågornas relevans för utgången i målet vid den nationella domstolen)

(2003/C 55/04)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-318/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen

anhängiga målet mellan Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins och Newcastle United Football Company Ltd, angående tolkningen av artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse), har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puisseochet och M. Wathelet samt domarna C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann (referent), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J. N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 21 januari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Den begäran om förhandsavgörande som High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, har framställt genom beslut av den 28 juli 2000 avvisas.

(¹) EGT C 302, 21.10.2000.

DOMSTOLENS DOM

av den 21 januari 2003

i mål C-378/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (¹)

(Kommittéförfarande – Rådets beslut 1999/468/EG om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter – Kriterier för valet mellan olika förfaranden för antagande av verkställighetsåtgärder – Rättsverkningar – Motiveringskyldighet – Delvis ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1655/2000 om det finansiella instrumentet för miljön (Life))

(2003/C 55/05)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-378/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Maidani) mot Europaparlamentet (ombud: C. Pennera och M. Moore), och Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Jacqué och G. Houttuin) med stöd av Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: G. Amodeo, biträdd av M. Hoskins) angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1655/2000 av den 17 juli 2000 om det finansiella instrumentet för miljön (Life)(EGT L 192, s. 1) i den del som antagande av åtgärder för genomförande av Life-programmet enligt denna skall ske enligt det föreskrivande förfarandet som anges i artikel 5 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, s. 23), har domstolen, sam-

mansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puisseochet och M. Wathelet samt domarna C. Gulmann, A. La Pergola (referent), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J. N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: L. A. Geelhoed, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 21 januari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1655/2000 av den 17 juli 2000 om det finansiella instrumentet för miljön (Life) ogiltigförklaras.
- 2) De åtgärder för genomförande av förordning nr 1655/2000 som redan antagits vid tiden för avkunnandet av förevarande dom skall inte påverkas av denna.
- 3) Verkningarna av artikel 11.2 i förordning nr 1655/2000 skall bestå i sin helhet till dess att parlamentet och rådet antar nya bestämmelser om det kommittéförfarande som skall gälla för åtgärderna för genomförande av nämnda förordning.
- 4) Europaparlamentet och Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 355, 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 23 januari 2003

i de förenade målen C-421/00, C-426/00 och C-16/01 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, Unabhängiger Verwaltungssenat Wien och Verwaltungsgerichtshof): Renate Sterbenz och Paul Dieter Haug (¹)

(Tillnärmning av lagstiftning – Artiklarna 28 EG och 30 EG – Direktiv 79/112/EEG – Märkning och presentation av livsmedel)

(2003/C 55/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-421/00, C-426/00 och C-16/01, angående begäran enligt artikel 234 EG, från Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten (Österrike), Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Österrike) och Verwaltungsgerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid de nationella domstolarna anhängiga förfarandena mot Renate Sterbenz (C-421/00), och Paul Dieter Haug (C-426/00 och C-16/01), angående tolkningen av artiklarna 28 EG och 30 EG samt rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning

om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 33, 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG av den 27 januari 1997 (EGT L 43, s. 21), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna V. Skouris, F. Macken, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 23 januari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 2.1 b, 15.1 och 15.2 i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG av den 27 januari 1997, utgör hinder för sådana regler som föreskrivs i 9 § första och tredje styckena i Bundesgesetz über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (förbunds lag om saluföring av livsmedel, födoämnen, tillsatser, kosmetiska produkter och nödvändighetsartiklar), vilka innebär ett allmänt förbud mot att använda några som helst hälsorelaterade uppgifter vid märkning och presentation av livsmedel, såvida inte förhandstillstånd har lämnats.

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 23 januari 2003

i mål C-57/01 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Athinon): Makedoniko Metro, Michaniki AE mot Elliniko Dimosio (¹)

(Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten – Regler för deltagande – Entreprenörsgrupp som anbudsgivare – Ändring av gruppens sammansättning – Förbud enligt kontraktshandlingarna – Förenlighet med gemenskapsrätten – Talan)

(2003/C 55/07)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-57/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Dioikitiko Efeteio Athinon (Grekland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Makedoniko Metro, Michaniki AE och Elliniko Dimosio, angående tolkningen av rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig

upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48), i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139), och av rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 199, s. 54), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av domarna C. Gulmann, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 23 januari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten utgör inte hinder för en nationell bestämmelse som innebär att det är förbjudet att efter det att anbud har lämnats ändra sammansättningen i en entreprenörsgrupp som deltar i ett förfarande för offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten eller för koncessionsavtal om offentliga bygg- och anläggningsarbeten.
- 2) En entreprenörsgrupp skall ha sådan rätt att väcka talan som föreskrivs i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster i den mån ett beslut av en upphandlande myndighet innebär att gruppens rättigheter enligt gemenskapsrätten åsidosätts inom ramen för ett förfarande för offentlig upphandling.

(¹) EGT C 150, 19.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 30 januari 2003

i mål C-226/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Danmark (¹)

(”Fördragsbrott – Kvaliteten på badvatten – Felaktig tillämpning av direktiv 76/160/EEG”)

(2003/C 55/08)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-226/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H.C. Støvlbæk) mot Konungariket Danmark (ombud: J. Molde och J. Bering Liisberg), angående en talan om

fastställelse av att Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 6.1 i rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten (EGT L 31, 1976, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 3), genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med de gränsvärden som fastställs i direktivet, och genom att inte uppfylla kraven avseende den minsta provtagningsfrekvens som föreskrivs i detta direktiv, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 30 januari 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 6.1 i rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten, genom att inte under åren 1995–1998 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med de obligatoriska gränsvärden som fastställts i direktivet, och genom att inte uppfylla kraven avseende den minsta provtagningsfrekvens som föreskrivs i nämnda direktiv.*
- 2) *Konungariket Danmark skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 212, 28.7.2001.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Cassatie (Belgien) av den 5 november 2002 i målet mellan Belgian Refining Corporation, M.G. Sachs, A.A.M. Leysens, A.L.E. Schatteman, F.C.M. Devoght, G.T.M.F. Dias och finansministeriet

(Mål C-412/02)

(2003/C 55/09)

Hof van Cassatie begär genom beslut av den 5 november 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 19 november 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Belgian Refining Corporation, M.G. Sachs, A.A.M. Leysens, A.L.E. Schatteman, F.C.M. Devoght, G.T.M.F. Dias och finansministeriet beträffande följande frågor:

Vilken är den exakta omfattningen av den elvmånadersfrist som föreskrivs i artikel 11a.1 i kommissionens förordning nr 1062/87 (¹) av den 27 mars 1987 om tillämpningsföreskrifter för och föreskrifter om förenkling av ordningen för gemenskapstransitering, vilken införts genom artikel 1.1 i kommissionens förordning nr 1429/90 (²) av den 29 maj 1990 om ändring av förordning nr 1062/87 (såsom denna var tillämplig innan förordning nr 1062/87 upphävdes genom artikel 127.1 i kommissionens förordning nr 1214/92 (³) av den 21 april 1992 om tillämpningsföreskrifter för och föreskrifter om förenkling av ordningen för gemenskapstransitering, vilken i sin tur upphävts genom artikel 913 i kommissionens förordning nr 2454/93 (⁴) av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (⁵) om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen)?

Skall denna bestämmelse tolkas på så sätt att den behöriga medlemsstaten inte har rätt att uppbära tullavgifter av den huvudansvarige när denna elvmånadersfrist inte iakttagits?

(¹) EGT 1987, L 107, s. 1.

(²) EGT 1990, L 137, s. 21.

(³) EGT 1992, L 132, s. 1.

(⁴) EGT 1993, L 253, s. 1.

(⁵) EGT 1992, L 302, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Cassatie (Belgien) av den 5 november 2002 i målet mellan (I) F.M. Sips och Ministerie van Financiën och (II) 1. F.M.A.P. Vreijzen, 2. Vreijzen Douane-Expeditieurbureau och Ministerie van Financiën

(Mål C-413/02)

(2003/C 55/10)

Hof van Cassatie (Belgien) begär genom beslut av den 5 november 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 19 november 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan (I) F.M. Sips och Ministerie van Financiën och (II) 1. F.M.A.P. Vreijzen, 2. Vreijzen Douane-Expeditieurbureau och Ministerie van Financiën beträffande följande frågor:

1. Skall bestämmelserna i rådets förordning 2913/92⁽¹⁾ (tullkodexen) och i kommissionens förordning 2454/93⁽²⁾ (tillämpningsförordningen), särskilt artikel 379.1 i tillämpningsförordningen, tolkas på så sätt att avgångstullkontoret inte av den huvudansvarige kan kräva betalning av en tullskuld som har uppstått genom en överträdelse eller oegentlighet i samband med en extern gemenskapstransitering, om den huvudansvarige inte före slutet av den elfte månaden efter den dag då deklarationen för gemenskapstransitering registrerades har erhållit den underrättelse som anges i artikel 379 i tillämpningsförordningen?
2. Har det någon betydelse för svaret på första frågan att avgångstullkontoret inte har iakttagit ett administrativt förfarande för överföring av information som har fastställts i gemenskapens tullkodex (early warning system), eller om avgångstullkontorets myndigheter kan anses ansvariga för att en underrättelse inte har lämnats i rätt tid?

(1) EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

(2) EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Vestre Landsret av den 15 november 2002 i målet mellan Fonden Marselisborg Lystbådehavn och Skatteministeriet

(Mål C-428/02)

(2003/C 55/11)

Vestre Landsret begär genom beslut av den 15 november 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 26 november 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Fonden Marselisborg Lystbådehavn och Skatteministeriet beträffande följande frågor:

- 1) Skall artikel 13 B b i sjätte mervärdesskattedirektivet (rådets direktiv 77/388⁽¹⁾) tolkas så att uthyrning av fast egendom omfattar uthyrning av en båtplats som består av en del av ett hamnområde med landförbindelse och ett område i vattnet som kan avgränsas och identifieras?
- 2) Skall artikel 13 B b.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet tolkas så att begreppet fordon omfattar båtar?

(1) Av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund — EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28 och rättelse EGT L 149, s. 26.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 29 oktober 2002 i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Jonas och Gournalnik & Partner GmbH

(Mål C-446/02)

(2003/C 55/12)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 29 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 10 december 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Jonas och Gournalnik & Partner GmbH beträffande följande frågor:

1. Består ett krav på betalning av ett exportbidrag åtminstone av bidragssatsen för den produkt som faktiskt har exporterats, då det vid en överprövning hos tullmyndigheterna har fastställts att den anmälda och exporterade sändningen inte fullständigt motsvarade den anmälda produkten, utan till en viss del innehöll en annan produkt, för vilken en lägre bidragssats är tillämplig?
2. Är det avgörande för beslutet huruvida den felaktigt anmälda produkten liknar den vara som anmälts korrekt?
3. För det fall den andra frågan besvaras jakande: Vilka kriterier skall användas för att fastställa om anmälan även omfattar de varor som anmälts felaktigt?

Överklagande, ingivet den 11 december 2002 av KWS SAAT AG, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 9 oktober 2002 i mål T-173/00: KWS SAAT AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-447/02 P)

(2003/C 55/13)

KWS SAAT AG har den 11 december 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 9 oktober 2002 i mål T-173/00: KWS SAAT AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden.

Klaganden företräds av Dr. Christian Rohnke, Rechtsanwalt, Jungfernstieg 51, D-20354 Hamburg, med delgivningsadress i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom av den 9 oktober 2002 i mål T-173/00⁽¹⁾ i den del förstainstansrätten genom domen har ogillat klagandens talan,
2. ogiltigförklara överklagandenämndens beslut av den 19 april 2000 i ärende R 282/1999-2, i den mån detta inte redan har skett genom förstainstansrättens dom av den 9 oktober 2002 i mål T-173/00 samt
3. förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Förstainstansrätten saknade fog för att ogilla klagandens processuella invändningar. Förstainstansrätten har funnit att artikel 74.1 i förordning 40/94 inte har åsidosatts redan genom att harmoniseringsbyrån faktiskt inte hade gjort någon egen utredning innan överklagandenämndens fattade sitt beslut. Det förhållandet att en enskild tillverkarens webbplats för första gången nämndes i överklagandenämndens beslut innebär också åsidosättande av rätten att yttra sig. Slutligen såg sig förstainstansrätten tvungen att, för att kunna fastställa överklagandenämndens beslut, göra en egen motivering, som ersätter överklagandenämndens, men som är föga detaljerad och stereotyp.
- Förstainstansrätten saknade fog för att inte godta sakinvändningarna beträffande särskiljningsförmågan för färgmärket orange (motsvarande färgkodnummer HKS7). För bedömningen av färgmärkets särskiljningsförmåga kan det inte uppställas andra kriterier än för andra typer av märken. Huruvida andra färger används för att beteckna vissa egenskaper hos de aktuella varorna saknar betydelse. Det skall tvärtom prövas huruvida den konkreta anmälda färgen i handeln förstås som en hänvisning till varans egenskaper. Om olika tillverkare använder olika färger som hänvisningar till sina varors egenskaper kommer handeln att samtidigt se dessa färger som en hänvisning till tillverkaren. Färgen orange förstås inte som hänvisning till de här aktuella varornas egenskaper i de kretsar inom handeln som har konsulterats. Även dekorativt eller funktionellt bruk särskiljer. Därmed föreligger särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ EGT C 323 av den 21.12.2002.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 29 oktober 2002 i målet mellan Hauptzollamt Bremen och Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG

(Mål C-451/02)

(2003/C 55/14)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 29 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 12 december 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hauptzollamt Bremen och Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG beträffande följande frågor:

1. Uppkommer en tullskuld vid import enligt artikel 203.1 i förordning (EEG) nr 2913/92⁽¹⁾ i det fallet när en vara i tillfällig förvaring förflyttats från förvaringsplatsen utan tillstånd från den tullmyndighet för vilken den uppvisats, men istället på nytt uppvisas för ett annat tullkontor dock utan att först ha tullklarerats för att omfattas av det för transporten erforderliga förfarandet för gemenskapstransitering?
2. För det fall den första tolkningsfrågan besvaras nekande ställs följande tolkningsfråga: Är det mot bakgrund av de i den första tolkningsfrågan beskrivna sakomständigheterna frågan om bristande uppfyllelse av förpliktelse som enligt artikel 204.1 a i förordning (EEG) nr 2913/92 medför att en tullskuld vid import uppkommer?
3. För det fall den andra tolkningsfrågan besvaras nekande ställs följande tolkningsfråga: Skall artikel 859.6 i förordning (EEG) nr 2454/93⁽²⁾ tolkas så, att bestämmelsen även är tillämplig i det fallet när en vara i tillfällig förvaring förs in i ett frilager med åsidosättande av de formaliteter som gäller vid tillfällig förvaring?
4. För det fall den tredje tolkningsfrågan besvaras nekande ställs följande tolkningsfråga:
 - a) Skall artikel 859.5 i förordning (EEG) nr 2454/93 tolkas så, att bestämmelsen endast avser en förflyttning av varor utan tillstånd som dock hade kunnat beviljas tillstånd av tullkontoret, eller skall bestämmelsen tolkas så att den avser vilken förflyttning som helst?
 - b) Skall artikel 859.5 i förordning (EEG) nr 2454/93 tolkas så, att det i bestämmelsen föreskrivna villkoret att varan i tillfällig förvaring kan uppvisas för tullmyndigheterna på deras begäran endast uppfylls genom att varan på nytt uppvisas för det tullkontor för vilket varan ursprungligen uppvisades, eller kan nämnda villkor även uppfyllas genom att varan igen uppvisas för vilket tullkontor som helst, till och med för ett tullkontor i en annan medlemsstat?

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 29 oktober 2002 i målet mellan Hauptzollamt Bremen och ITG GmbH & Internationale Spedition

(Mål C-452/02)

(2003/C 55/15)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 29 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 12 december 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hauptzollamt Bremen och ITG GmbH & Internationale Spedition beträffande följande frågor:

1. Uppkommer en tullskuld vid import enligt artikel 203.1 i förordning (EEG) nr 2913/92⁽¹⁾ i det fallet när en vara i tillfällig förvaring i strid med givna instruktioner uppvisas inte för den ursprungliga tullmyndigheten utan för en annan tullmyndighet utan att ha tullklarats för att omfattas av det för transporten erforderliga förfarandet för gemenskapstransitering?
2. För det fall den första tolkningsfrågan besvaras nekande ställs följande tolkningsfråga: Är det mot bakgrund av de i den första tolkningsfrågan beskrivna sakomständigheterna frågan om bristande uppfyllelse av förpliktelser som enligt artikel 204.1 a i förordning (EEG) nr 2913/92 medför att en tullskuld vid import uppkommer?
3. För det fall den andra tolkningsfrågan besvaras nekande ställs följande tolkningsfråga:
 - a) Skall artikel 859.5 i förordning (EEG) nr 2454/93⁽²⁾ tolkas så, att bestämmelsen endast avser en förflyttning av varor utan tillstånd som dock hade kunnat beviljas tillstånd av tullkontoret, eller skall bestämmelsen tolkas så att den avser vilken förflyttning som helst?
 - b) Skall artikel 859.5 i förordning (EEG) nr 2454/93 tolkas så, att det i bestämmelsen föreskrivna villkoret att varan i tillfällig förvaring kan uppvisas för tullmyndigheterna på deras begäran endast uppfylls genom att varan på nytt uppvisas för det tullkontor för vilket varan ursprungligen uppvisades, eller kan nämnda villkor även uppfyllas genom att varan uppvisas för ett annat tullkontor i samma stad, som dock organisatoriskt hör till en annan tullmyndighet?

Talan mot Förenade kungariket väckt den 18 december 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-458/02)

(2003/C 55/16)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förenade kungariket. Sökanden företräds av K. Banks i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förenade kungariket inte har genomfört artikel 8.2 i rådets direktiv 92/100/EEG⁽¹⁾ om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området på ett riktigt sätt genom att föreskriva undantag från rätten till skälig ersättning till utövande konstnärer och framställare av fonogram i de fall då ett fonogram eller mångfaldigandet av ett fonogram som framställts för kommersiella ändamål används vid offentlig återgivning (undantaget avser offentlig återgivning inför icke betalande publik),
- förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De enda tillåtna undantagen från utövande konstnärers och framställares rätt till skälig ersättning enligt artikel 8 i direktiv 92/100/EEG föreskrivs i artikel 10 i detta direktiv. I förevarande fall kan Förenade kungariket endast tillämpa undantaget i artikel 10.2, eftersom de undantag som föreskrivs i artikel 10.1 är irrelevanta.

Avseende tillämpningen av de begränsningar som är tillåtna enligt artikel 10.2 skall det erinras om att medlemsstaterna enligt denna bestämmelse får föreskriva begränsningar beträffande skyddet för utövande konstnärer endast i den utsträckning som detta är tillåtet med avseende på upphovsrättsligt skydd för litterära och konstnärliga verk. Enligt artikel 11a.2 i Bernkonventionen får nationell lagstiftning emellertid under inga omständigheter hindra upphovsmannens rätt till skälig ersättning.

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1.

Eftersom utövande konstnärer och framställare av fonogram enligt artikel 10.2 i direktivet skall behandlas på samma sätt som kompositörer, får Förenade kungariket inte hindra rätten att begära skälig ersättning när ett etermedieprogram eller kabelprogram som innehåller en inspelning kan ses eller höras av en icke betalande publik på det sätt som föreskrivs i punkt 18 i bilaga 2 i Copyright, Designs and Patents Act (immaterialrättslig lagstiftning) av 1988.

Enligt kommissionen är kriteriet icke betalande publik, på det sätt detta definieras i den ovannämnda bestämmelsen, mycket vidsträcktare än de undantag för rättigheten som är tillåtna enligt artikel 10 i direktivet.

Kommissionen har därför hävdad att Förenade kungariket inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten och särskilt enligt artikel 8.2 i direktiv 92/100/EEG genom att föreskriva undantag från den rätt till skälig ersättning som tillförsäkras utövande konstnärer i de fall då ett etermedieprogram eller offentlig återgivning med skyddat material kan ses eller höras av en icke betalande publik.

(¹) EGT L 346, 27.11.1992, s. 61.

Talan mot Republiken Italien väckt den 19 december 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-460/02)

(2003/C 55/17)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Mikko Huttunen och Antonio Aresu, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/67/EG (¹) av den 15 oktober 1996 om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen, genom att det i lagdekret nr 18 av den 13 januari 1999

— inte har fastställts en maximal tid av högst sju år för vilken leverantörerna av marktjänster väljs ut, i enlighet med artikel 11.1 d i direktivet,

— har införts en social åtgärd genom artikel 14 som inte är förenlig med artikel 18 i direktivet,

— har införts övergångsbestämmelser genom artikel 20 som inte är tillåtna enligt direktivet, och

- b) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 11 i dekret nr 18 av den 13 januari 1999 fastställs inte någon maximal tid för vilken tjänsteleverantörerna väljs ut vid de flygplatser där tillträdet till marknaden sker genom ett urvalsförfarande. I artikel 11.1 d i direktiv 96/67/EG föreskrivs uttryckligen att den maximala tiden har fastställts till sju år. Kommissionen anser således att det faktum att det saknas en tidsgräns för avtalen om marktjänster vid de italienska flygplatserna är oförenligt med de skyldigheter som föreskrivs i direktivet.

Enligt artikel 18 i direktiv 96/67/EG kan medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de anställdas rättigheter skyddas. Dessa åtgärder inverkar dock inte på tillämpningen av själva direktivet och de får inte utgöra hinder för andra gemenskapsrättsliga bestämmelser. Med andra ord är skyddet för de anställdas rättigheter tillåtet enligt artikel 18 i direktivet såvida det inte är oförenligt med tillämpningen av direktivet vad beträffar marktjänster. I artikel 14.1 i dekret nr 18/99 föreskrivs målsättningen att vidta åtgärder för att säkerställa en oförändrad sysselsättningsnivå för personalen som arbetade för den som tidigare ansvarade för tjänsten och en kontinuitet i anställningsförhållandet. Bestämmelsens andra stycke innehåller således en skyldighet att överta personalen varje gång det sker en "övergång av verksamhet" som avser en eller flera kategorier av marktjänster som avses i bilagorna A och B. Det är uppenbart att en sådan bestämmelse går längre än det skydd som redan säkerställs genom rådets direktiv 77/187/EEG (²) av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter, i dess lydelse enligt rådets direktiv 98/50/EG (³) och efter kodifiering genom rådets direktiv 2001/23/EG (⁴) av den 12 mars 2001. Kommissionen anser följaktligen att artikel 14 i dekret nr 18/99 går längre än vad som skall anses utgöra tillåtna åtgärder för att säkerställa att de anställdas rättigheter skyddas i den mening som avses i artikel 18 i direktiv 96/67/EG.

Artikel 20 i dekret nr 18/99 avser anställningsavtal med olika organisatoriska strukturer eller avtalsvillkor som var i kraft den 19 november 1998. Dessa avtal avser personalen som arbetar för de användare som utför tjänster för egenhantering, vilka skiljer sig från de som definieras i direktivet. Dessa avtal förblir i kraft oförändrade tills de löper ut, men de får dock inte gälla för en längre tid än sex år. I själva verket har de företag som har "olika organisatoriska strukturer" i praktiken tillstånd att utföra tjänster för egenhantering tillsammans med andra aktörer som utför egenhantering liksom tjänsteleverantörer.

Direktivet innehåller klara definitioner av de aktörer som utför marktjänster – leverantörer av tjänster till tredje man och användare som utför egenhantering. De aktörer som inte uppfyller de kriterier för egenhantering som uppställs i artikel 2 f får endast bedriva verksamhet som leverantörer av tjänster till tredje man. I artiklarna 7.2 och 11 i direktivet föreskrivs dessutom de särskilda förfaranden som skall följas när man utser aktörer för egenhantering och leverantörer av tjänster till tredje man. Mot bakgrund av dessa överväganden förefaller bestämmelserna i artikel 20 strida mot dessa skyldigheter.

(¹) EGT L 272, 25.10.1996, s. 36.

(²) EGT L 61, 5.3.1977, s. 26.

(³) EGT L 201, 17.7.1998, s. 88.

(⁴) EGT L 82, 22.3.2001, s. 16.

Talan mot Konungariket Sverige väckt den 23 december 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-463/02)

(2003/C 55/18)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Sverige. Sökanden företräds av E. Traversa och K. Simonsson, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets sjätte direktiv 77/388/EG⁽¹⁾ av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräk-

ningsgrund, genom att inte uppbära mervärdesskatt på de stödbelopp som betalas ut enligt rådets förordning (EG) nr 603/95⁽²⁾ av den 21 februari 1995 om den gemensamma marknaden för torkat foder, och

2. besluta att Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De tre villkoren för att en subvention skall inbegripas i beskattningsunderlaget är uppfyllda. Det framgår klart av förordning nr 603/95 att enbart företag som förädlar färskt foder kan få stöd och inte producenter av färskt foder, och att förädlingsföretagen både ingår försäljningsavtal med företag som konsumerar torkat foder (leverans av varor) och förädlingsavtal med producenter av färskt foder (tillhandahållande av tjänster). I det förvarande fallet råder det inte något tvivel om att interventionsorganet som betalar ut stödet enligt förordning nr 603/95 är tredje man i förhållande till förädlingsföretaget och köparen, och att denna intervention sker enligt ett förfarande för beviljande av offentliga subventioner.

Det skulle vara en överdrivet inskränkande tolkning av artikel 11 A.1 a i det sjätte direktivet att bara ta med i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt de stödtyper som beräknas utifrån produktens pris. Med sin allmänna hänvisning till "subventioner som är direkt kopplade till priset på [den beskattningsbara] leveransen" har gemenskapslagstiftaren i själva verket avsett att innefatta allt stöd som är direkt kopplat till priset på varan eller tjänsten, dvs. de subventioner som direkt påverkar storleken på leverantörens vederlag, i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt. Dessa subventioner måste i sin tur vara direkt kopplade till eller ha ett orsakssamband med exakt angivna eller kvantifierbara leveranser av varor eller tjänster, dvs. stödet betalas ut om och i den utsträckning som varorna eller tjänsterna verkligen säljs på marknaden. Därav subventionens direkta inverkan på produktens försäljningspris, och det framgår klart tanken bakom att ta med subventionen i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt, på grundval av en icke-restriktiv tolkning av artikel 11 A.1 a i det sjätte direktivet och i enlighet med det allmänna syftet med artikeln, nämligen beskattning av hela det vederlag som helt eller delvis betalats av en person, oavsett vilken, och som verkligen erhållits av leverantören till följd av att varan eller tjänsten har sålts.

(¹) EGT specialutgåva 1994, 9/Vol. 1, s. 28.

(²) EGT L 63, 21.3.1995, s. 1.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 december 2002 (faxmeddelande av den 27 december 2002) av Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-465/02)

(2003/C 55/19)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 30 december 2002 (faxmeddelande av den 27 december 2002) väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Wolf-Dieter Plessing, Ministerialrat, förbundsekonoministeriet, Alfred Dittrich, Ministerialrat, förbundsjustitieministeriet, och av Dr Michael Loschelder, c/o Loschelder Rechtsanwälte, Hohenstaufenring 30-32, D-50674 Köln.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 1829/2002⁽¹⁾ av den 14 oktober 2002 om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 när det gäller beteckningen "Feta",
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Överträdelse av den föreskrivande kommitténs arbetsordning och överträdelse av förordning (EEG) nr 1: Handlingarna till sammanträdet den 20 november 2001 med den föreskrivande kommitté som inrättats genom artikel 15 i rådets förordning nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel tillställdes inte den tyska förbundsregeringen 14 kalenderdagar före sammanträdet, och dessa handlingar var inte på tyska.
- Överträdelse av artikel 2.3 i rådets förordning nr 2081/92: Kommissionen undersöker felaktigt i skälen till den ifrågasatta förordningen huruvida "Feta" har blivit en generisk beteckning. Eftersom "Feta" för det första är ett icke-geografiskt begrepp borde kommissionen först ha visat att detta begrepp har förvärvat en geografisk betydelse och inte en betydelse som hänvisar till ett helt (medlems)land. Det område som den grekiska regeringen har angett i sin ansökan är uppenbarligen definierat på ett konstgjort sätt, eftersom det varken finner stöd i traditionen eller är allmänt vedertaget. Det är inte heller så att fetaostens kvalitet och egenskaper har en väsentlig koppling till en geografisk omgivning. Kommissionens påståenden i trettiosjätte skälet till den ifrågasatta förordningen stöds vare sig av den grekiska regeringens ansökan eller av Vetenskapliga kommitténs bedömning. Slutligen sammanfaller inte produktions-, bearbetnings- och ut-

vecklingsområdet, vilket framgår dels av de grekiska bestämmelserna i sig, dels av det förhållandet att gemenskapen föreskriver att stöd kan beviljas till tillverkning av fetaost på de Egeiska öarna.

- Överträdelse av artikel 3.1 i rådets förordning nr 2081/92 och av artikel 253 EG.

⁽¹⁾ EGT L 277, 15.10.2002, s. 10.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 december 2002 (telefax av den 23.12.2002) av Konungariket Danmark

(Mål C-466/02)

(2003/C 55/20)

Konungariket Danmark har den 30 december 2002 (telefax av den 23.12.2002) väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av J. Molde och J.B. Liisberg, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 1829/2002⁽¹⁾ av den 14 oktober 2002 om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96⁽²⁾ när det gäller beteckningen "Feta".

Grunder och huvudargument

(I första hand)

Kommissionen har antagit förordning 1829/02 i strid med artikel 17.2 jämförd med artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92⁽³⁾ (nedan kallad grundförordningen).

Danmark har i detta avseende anfört följande tolkningsprinciper:

- Förbudet mot registrering av generiska beteckningar är ett särskilt uttryck för en rad grundläggande principer i gemenskapsrätten.
- Förbudet kan inte ges en restriktiv tolkning, och det förhållandet att förbudet iaktas omfattas av domstolens fulla prövningrätt.
- Om ett namn har blivit generiskt eller om det från början var generiskt skall det – oåterkalleligen – förbli generiskt.

- Om sökandelandet självt under lång tid har godtagit och åtnjutit att namnet använts generiskt medför detta rättsförlust.
- Registrering av en ursprungsbeteckning på gemenskapsnivå är utesluten om ett namn är en generisk beteckning i en enda medlemsstat.
- Tillåten tillverkning och saluföring under lång tid i andra medlemsstater är ett centralt element vid bedömningen av generiska beteckningar. Tillåten saluföring måste beaktas om den inte sker i strid med lojalt handelsbruk eller medför en faktisk förväxlingsrisk.
- Även tillverkning i tredje land och handel mellan dessa och EU talar för att ett namn skall omfattas av förbudet mot registrering av generiska beteckningar, bland annat med hänsyn till gemenskapens förpliktelser i förhållande till WTO.
- Det finns en presumtion för att icke-geografiska beteckningar utgör generiska beteckningar, i synnerhet när beteckningen härrör från ett annat språk än sökandelandets.
- Sökandelandet, och i andra hand kommissionen, har bevisbördan för att en icke-geografisk beteckning inte utgör en generisk beteckning och för att tillåten saluföring under lång tid i andra länder sker i strid med lojalt handelsbruk och medför en faktisk förväxlingsrisk.

Danmark fäster särskilt avseende vid följande konkreta förhållanden:

- Feta har vare sig som namn eller som produkt sitt ursprung i Grekland. Det traditionella konsumtions och produktionsområdet omfattar ett antal länder på Balkan, varibland flera tredje länder som snart blir medlemsstater i EU.
- Grekland importerade, tillverkade, konsumerade och exporterade fram till för 15 år sedan självt feta, även feta som framställdes av komjölk. Grekiska konsumenter bör under ett antal år ha ansett att beteckningen var generisk.
- Även i andra länder, inom och utom EU, där feta konsumeras och tillverkas i stora mängder, anser konsumenterna att feta utgör en generisk beteckning.

- Tillåten tillverkning och saluföring av feta utanför ursprungsområdet äger rum i ett antal medlemsstater och tredje länder.
- Tillverkning och saluföring av feta i Danmark sker inte på något sätt i strid med lojalt handelsbruk och medför inte heller en faktisk förväxlingsrisk. Detta beror på att denna feta sedan 1963 enligt dansk lag skall märkas "dansk feta".
- Gemenskapslagstiftaren, bland annat kommissionen, har i ett antal bestämmelser och rättsakter ansett att feta är en generisk beteckning.

(I andra hand)

Kommissionen har antagit förordning nr 1829/2002 i strid med grundförordningen, eftersom feta inte uppfyller förutsättningarna för registrering som traditionellt, icke-geografiskt namn i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.

(1) EGT L 277, 15.10.2002, s. 10.

(2) Av den 12 juni 1996 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

(3) Av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel EGT L 208, 24.7.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 31 december 2002 av Konungariket Spanien

(Mål C-468/02)

(2003/C 55/21)

Konungariket Spanien har den 31 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Lourdes Fraguas Gadea, Abogado del Estado, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara kommissionens beslut 2002/881/EG⁽¹⁾ i den del Konungariket Spanien därigenom åläggs finansiella korrigeringar,
2. förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

(Offentlig lagring av olivolja, finansiell korrigerings om 37 621,55 euro)

Kontraktssinnehavaren har uppfyllt sin förpliktelse att underrätta kommissionen om sin vägran att godta partiet i enlighet med artikel 10 i förordning nr 561/99⁽²⁾.

Återbetalningen av säkerheten har inte medfört några förluster för gemenskapens budget, eftersom det aktuella partiet ofta fortsatte att ingå i interventionslagret, vilket omfattas av detta regelverk, och kunde användas vid framtida transaktioner, som om kontraktssinnehavaren direkt hade underrättat kommissionen om sin vägran.

(Jordbruksgrödor betalda av utbetalningsstället i Castilla y León, finansiell korrigerings om 1 229 951,00 euro)

Korrigeringsarna avseende skördarna under åren 1998 och 1999 utgör 2 procent av kvoten av den totala deklarerade arealen då skillnaderna som upptäcks under administrativa kontroller översteg 3 procent eller 2 hektar och den totala deklarerade arealen.

Spanien anser att de finansiella korrigeringsarna som kommissionen har föreslagit inte är riktiga, för det första eftersom gemenskapslagstiftningen⁽³⁾ inte innebär att resultaten av de administrativa kontrollerna skall beaktas vid riskanalysen för att fastställa vilka kontroller som skall göra på plats och, för det andra, eftersom behandlingen av ansökningar om "arealstöd" inte möjliggör att samtliga administrativa kontroller genomförs före kontrollerna på plats.

Inte desto mindre har i den autonoma regionen Castilla y León de oegentligheter som konstaterats vid administrativa kontroller under föregående år systematiskt beaktats som ett riskkriterium vid fastställandet av vilka kontroller som skall göras på plats.

(1) Kommissionens beslut 2002/881/EG av den 5 november 2002 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställda av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) – EGT L 306, s. 26.

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 561/1999 av den 15 mars 1999 om inledande av en stående anbudsinfördran för försäljning av olivolja som innehåller av det spanska interventionsorganet – EGT L 69, s. 13.

(3) Artikel 6.4 i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 – EGT L 391, s. 36; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 107.

Överklagande, ingivet den 23 december 2002 av Europeiska Radiounionen (EBU), av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 8 oktober 2002 i de förenade målen T-185/00, T-216/00, T-299/00 och T-300/00: Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, med stöd av Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) och Reti Televisive Italiane Spa (RTI) mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europeiska radiounionen (EBU) och Radiotelevisión Española (RTVE)

(Mål C-470/02 P)

(2003/C 55/22)

Europeiska radiounionen har den 23 december 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 8 oktober 2002 i de förenade målen T-185/00, T-216/00, T-299/00 och T-300/00: Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, med stöd av Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) och Reti Televisive Italiane Spa (RTI) mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europeiska radiounionen (EBU) och Radiotelevisión Española (RTVE). Klaganden företräds av D. Waelbroeck och M. Johnson, advokats.

Klagandena yrkar att domstolen skall

- undanröja förstainstansrättens dom av den 8 oktober 2002 i de förenade målen T-185/00, T-216/00, T-299/00 och T-300/00, Métropole Télévision m.fl. mot kommissionen,
- återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning av de andra grunder som klagandena åberopade men som inte prövades.
- förordna om att beslut om rättegångskostnaderna skall meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Genom att stödja sitt resonemang på argument som sökandena inte åberopat har förstainstansrätten avgjort målet med åsidosättande av dispositionsprincipen (ultra petita) och åsidosatt EBU:s och kommissionens rätt till försvar. Den avgörande omständigheten för förstainstansrätten var underlicenssystemets tillämpning på "direktsändning av icke utnyttjade Eurovisionsrättigheter" medan något sådant skäl emellertid inte

dryftats vid rätten. Förstainstansrätten har härigenom fråntagit EBU dess rätt att såsom part i processen vederlägga de punkter som rätten godtog. Förstainstansrätten har angräpat inte Eurovisionsystemet i sig eller grunderna i det underlicenssystem som införts på kommissionens begäran utan en relativt marginell, men inte desto mindre grundläggande, aspekt av underlicenssystemet. Förstainstansrätten har således i praktiken tvingat EBU att ändra detta system och bereda tredje part tillgång till rättigheter som tredje part inte har begärt och tveklöst inte heller önskar begära.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Düsseldorf av den 5 december 2002 i målet mellan GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbh & Co.KG och LUK Lamellen und Kupplungsbau Beteligungs KG

(Mål C-4/03)

(2003/C 55/23)

Oberlandesgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 5 december 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 6 januari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbh & Co.KG och LUK Lamellen und Kupplungsbau Beteligungs KG beträffande följande frågor:

Skall artikel 16.4 i Brysselkonventionen tolkas så, att den exklusiva behörighet för domstolarna i den konventionsstat där deposition eller registrering av ett patent har begärts eller har ägt rum eller på grund av bestämmelserna i en internationell konvention anses ha ägt rum som baserar sig på denna artikel endast gäller för det fall att en talan (med verkan mot envar) om ogiltigförklaring av ett patent har väckts, eller avser en talan giltigheten av patent i den mening som avses i nämnda bestämmelse även när svaranden i ett mål om patentinfrång eller kändanden i ett mål om fastställelse av att patentinfrång inte skett gör en invändning rörande att patentet inte är giltigt eller saknar verkan och att något patentinfrång av den anledningen inte kan föreligga, och detta oavsett om den aktuella domstolen anser att invändning är befogad eller inte och oavsett om invändningen görs gällande under ett pågående förfarande?

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 januari 2003 av Republiken Grekland

(Mål C-5/03)

(2003/C 55/24)

Republiken Grekland har den 7 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Stylianos Charitakis och Eleni Svolopoulou, biträdande juridiska rådgivare vid statens juridiska råd med delgivningsadress vid Greklands ambassad, 27 rue Marie-Adélaïde, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara, eller åtminstone ändra beslut K/2002/4127 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

Grunder och huvudargument

De ekonomiska korrigeringar som Republiken Grekland bestrider avser frukt och grönsaker samt stödet till nöt-, får och getköttsektorn.

Republiken Grekland påstår vad gäller frukt och grönsaker att den korrigering om 2 procent som påförts för åren 1997–2001 avser överträdelser som antingen inte skett eller enstaka överträdelser av gemenskapsrätten. Korrigeringen skall därför upphävas av följande skäl a) felaktig tillämpning och tolkning av bestämmelserna i förordning nr 729/70 i ändrad lydelse, b) bristande motivering, c) oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna, d) kommissionen har uppenbart överskridit sin befogenhet att företa skönsmässig bedömning och e) åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Vad gäller stödet till nöt-, får och getköttsektorn hävdar sökanden att kommissionen inte på ett välgrundat sätt definierat i vilken omfattning EUGFJ:s medel riskeras. Det föreligger enligt sökanden ingen balans mellan denna risk och de föreslagna korrigeringarna. Sökanden anser att de korrigeringar på mellan 5 och 10 procent som påförts inom denna sektor skall upphävas eller åtminstone nedsättas till 2 procent.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 10 januari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-9/03)

(2003/C 55/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 10 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av D. Martin och M. França, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/27/EG av den 19 maj 1998 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som behövs för att införliva nämnda direktiv,
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande löpte enligt artikel 8 i direktivet ut den 1 januari 2001.

⁽¹⁾ EGT L 166, s. 51.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State (Belgien) av den 9 december 2002 i målet mellan NV Boss Pharma och Belgiska staten, företrädd av finansministern

(Mål C-11/03)

(2003/C 55/26)

Raad van State (Belgien) begär genom beslut av den 9 december 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 13 januari 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan NV Boss Pharma och Belgiska staten, företrädd av finansministern beträffande följande frågor:

Skall artikel 2.2 i rådets direktiv 89/105/EEG⁽¹⁾ av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar

prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen, enligt vilken ett beslut av den ansvariga nationella myndigheten att inte medge försäljning av ett läkemedel till det pris som sökanden föreslår, skall innehålla en motivering "som grundar sig på objektiva och kontrollerbara kriterier", tolkas så att den myndighet som är ansvarig enligt nationell belgisk lagstiftning, i en allmängiltig föreskrift skall ange vilka kriterier som den myndighet som skall pröva den enskilda begäran skall beakta, eller får den beslutsfattande myndigheten i varje enskilt beslut ange vilka objektiva och kontrollerbara kriterier som i det enskilda fallet har tillämpats för att avslå en begäran, eller är det tillräckligt att myndigheten formellt motiverar ett enskilt beslut genom att ange faktiska uppgifter i ärendet, varigenom det ankommer på domstolen att bedöma om dessa uppgifter motsvarar ett objektiva och kontrollerbara kriterium?

⁽¹⁾ EGT L 40, 1989, s. 8.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 14 januari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-15/03)

(2003/C 55/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Dr Jürgen Grunwald, juridisk rådgivare vid kommissionens rättstjänst, och Minas Konstantinidis, kommissionens rättstjänst, delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Luxembourg-Kirchberg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 3.1 i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor⁽¹⁾ genom att inte vidta de rättsliga och praktiska åtgärder som är nödvändiga för att garantera att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering, om en sådan behandling är möjlig mot bakgrund av tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar.
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Österrike har varken införlivat principen om att spillolja i första hand skall behandlas genom regenerering i artikel 3.1 i direktiv 75/439/EEG i dess lydelse enligt direktiv 87/101/EEG⁽²⁾ med sin nationella rätt eller visat att en sådan behandling inte är möjlig mot bakgrund av tekniska, ekonomiska eller organisatoriska begränsningar.

Att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering eller (enligt österrikisk terminologi) "återvinning", till skillnad från "förbränning" eller (enligt österrikisk terminologi) "energiomvandling" kan inte utläsas ur österrikiska lagbestämmelser. Dessa bestämmelser hänvisar snarare till återvinning och energiomvandling i samma mening utan att ge företräde för en av de två behandlingsmetoderna.

Kommissionen anser inte att Republiken Österrikes argument för att bevisa att det finns tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar som utgör hinder, nämligen att det med den ringa mängden spillolja är oekonomiskt med regenerering, att det ur ekologisk synvinkel inte finns några tydliga fördelar med återvinning och att det inte finns någon bearbetningsanläggning för spillolja i Österrike, är övertygande, eftersom de endast avser att i Österrike vidmakthålla status quo och inte visar att några ansträngningar har gjorts för att uppfylla kraven i direktivet.

(1) EGT L 194, 1975, s. 31.

(2) EGT L 42, 1987, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande från Hovrätten över Skåne och Blekinge av den 19 december 2002 i målet Peak Holding AB mot Axolin-Elinor AB (tidigare Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköping AB)

(Mål C-16/03)

(2003/C 55/28)

Hovrätten över Skåne och Blekinge har, genom begäran av den 19 december 2002, som inkommit till domstolens kansli den 15 januari 2003, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med begäran om förhandsavgörande i målet Peak Holding AB mot Axolin-Elinor AB (tidigare Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköping AB) beträffande följande frågor:

1. Skall en vara anses ha förts ut på marknaden genom att denna av varumärkesinnehavaren
 - a) importerats och införtullats till den gemensamma marknaden i syfte att säljas där?

b) utbudits till försäljning i varumärkesinnehavarens egna eller närstående bolags butiker inom den gemensamma marknaden, utan att varan överlåtits?

2. Kan en varumärkesinnehavare, om en vara förts ut på marknaden enligt något av alternativen ovan och konsumtion av varumärkesrätten därmed inträtt utan att varan överlåtits, genom att återföra varan till lager bryta konsumtionen?
3. Skall en vara anses ha förts ut på marknaden genom att den av varumärkesinnehavaren överlåtits till ett annat bolag på den inre marknaden, om varumärkesinnehavaren vid överlåtelsen uppställt förbehåll gentemot köparen att denne inte ägde sälja varan vidare på den gemensamma marknaden?
4. Påverkas svaret på fråga 3 av om varumärkesinnehavaren vid överlåtelsen av det varuparti i vilket varan ingick gav köparen tillåtelse att vidareförsälja en mindre andel av varorna inom den gemensamma marknaden, utan att utpeka vilka individuella varor det tillståndet avsåg?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Conseil d'Etat (Belgien), section d'administration, av den 27 december 2002 i målet mellan Fabricom SA och Belgiska staten

(Mål C-21/03)

(2003/C 55/29)

Conseil d'Etat (Belgien), section d'administration, begär genom beslut av den 27 december 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 22 januari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Fabricom SA och Belgiska staten beträffande följande frågor:

- 1) Strider det mot rådets direktiv 93/38/EEG⁽¹⁾ av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i synnerhet artikel 4.2 i detta direktiv, och mot Europaparlamentets och rådets direktiv 98/4/EG⁽²⁾ av den 16 februari 1998 om ändring av ovannämnda direktiv 93/38/EEG jämförda med proportionalitetsprincipen, rätten att fritt bedriva fri handel och industriverksamhet och skyddet för äganderätten vilken bland annat följer av tilläggsprotokollet av den 20 mars 1952 till konventionen angående

skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna att en person som har ansvarat för forskning, experimentering, analys eller utveckling med avseende på en offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten, varor eller tjänster inte är behörig att ansöka om att få delta i eller avge ett anbud avseende denna upphandling utan att denna person ges möjlighet att i det enskilda fallet visa att erfarenheterna från dessa aktiviteter inte kan leda till en snedvridning av konkurrensen?

- 2) Skulle svaret på den första frågan bli annorlunda för det fall de ovannämnda direktiven jämförda med de ovannämnda principerna tolkades så, att de endast avsåg privata företag eller företag som utfört prestationer mot ersättning?
- 3) Skall rådets direktiv 92/13/EEG⁽³⁾ av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, särskilt artiklarna 1 och 2, tolkas så, att den upphandlande enheten, fram till dess att förfarandet för bedömning av anbuden avslutats, kan hindra ett företag som är anknutet till en person som har ansvarat för forskning, experimentering, analys eller utveckling avseende bygg- och anläggningsarbeten, varor eller tjänster från att delta i upphandlingsförfarandet eller avge ett anbud trots att detta företag efter förfrågan av den upphandlande enheten har hävdats att det inte åtnjuter någon otillbörlig fördel som kan snedvrída de normala konkurrensvillkoren?

(1) EGT L 199, 9.8.1993, s. 84; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 177.

(2) EGT L 101, 1.4.1998, s. 1.

(3) EGT L 76, 23.3.1992, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127.

Avskrivning av mål C-303/99⁽¹⁾

(2003/C 55/30)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-303/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Markfactor SpA mot Ministero delle Finanze.

(1) EGT C 333, 20.11.1999.

Avskrivning av mål C-304/99⁽¹⁾

(2003/C 55/31)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-304/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), F. Apollonio & C. SpA mot Ministero delle Finanze.

(1) EGT C 333, 20.11.1999.

Avskrivning av mål C-305/99⁽¹⁾

(2003/C 55/32)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-305/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Leglerdata SpA mot Ministero delle Finanze.

(1) EGT C 333, 20.11.1999.

Avskrivning av mål C-358/99⁽¹⁾

(2003/C 55/33)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-358/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Tecnologie Meccaniche Avanzate Srl (TMA), Federchemicals mot Ministero delle Finanze.

(1) EGT C 352, 4.12.1999.

Avskrivning av mål C-359/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/34)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-359/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Autogolf Srl mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 352, 4.12.1999.

Avskrivning av mål C-486/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/37)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-486/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Flos SpA m.fl. mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

Avskrivning av mål C-360/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/35)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-360/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Union Factor SpA m.fl. mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 352, 4.12.1999.

Avskrivning av mål C-487/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/38)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-487/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Petra Srl mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

Avskrivning av mål C-485/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/36)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-485/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Gottinghen SpA m.fl. mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

Avskrivning av mål C-488/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/39)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-488/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Supercar Srl mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.03.2000.

Avskrivning av mål C-489/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/40)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-489/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Immobiliare Flavia Srl, i konkurs mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

Avskrivning av mål C-492/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/43)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-492/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Colleoni Giacomo e Figli Srl mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

Avskrivning av mål C-490/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/41)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-490/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Azzini SpA mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

Avskrivning av mål C-134/00 ⁽¹⁾

(2003/C 55/44)

Genom beslut av den 11 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-134/00 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal di Trento), Ministero delle Finanze mot Merkur Chemical srl.

⁽¹⁾ EGT C 176, 24.6.2000.

Avskrivning av mål C-491/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/42)

Genom beslut av den 19 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-491/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Falegnameria Carminati di Franco e Domenico Carminati Snc mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

Avskrivning av mål C-88/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/45)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-88/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Agricola Torriani Sas mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 118, 21.4.2001.

Avskrivning av mål C-89/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/46)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-89/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Finanziaria Immobiliare Perugino SpA mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 118, 21.4.2001.

Avskrivning av mål C-260/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/49)

Genom beslut av den 11 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-260/01, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.9.2001.

Avskrivning av mål C-90/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/47)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-90/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), San Marco SpA m.fl. mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 118, 21.4.2001.

Avskrivning av mål C-310/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/50)

Genom beslut av den 14 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-310/01 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato), Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) och Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI).

⁽¹⁾ EGT C 289, 13.10.2001.

Avskrivning av mål C-231/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/48)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-231/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), El.Da Srl mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 227, 11.8.2001.

Avskrivning av mål C-346/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/51)

Genom beslut av den 20 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-346/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 331, 24.11.2001.

Avskrivning av mål C-347/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/52)

Genom beslut av den 28 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-347/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 331, 24.11.2001.

Avskrivning av mål C-390/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/55)

Genom beslut av den 12 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-390/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal.

⁽¹⁾ EGT C 348, 8.12.2001.

Avskrivning av mål C-377/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/53)

Genom beslut av den 11 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-377/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Belgien.

⁽¹⁾ EGT C 317, 10.11.2001.

Avskrivning av mål C-21/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/56)

Genom beslut av den 13 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-21/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

⁽¹⁾ EGT C 68, 16.3.2002.

Avskrivning av mål C-389/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/54)

Genom beslut av den 12 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-389/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal.

⁽¹⁾ EGT C 348, 8.12.2001.

Avskrivning av mål C-88/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/57)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-88/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Dolomite italiana SpA (SDI) mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-89/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/58)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-89/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Dolomite Franchi SpA mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-97/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/61)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-97/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Rezzola Scavi Srl mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-95/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/59)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-95/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Ugine Srl mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-98/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/62)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-98/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), Villa Gemma SpA mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-96/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/60)

Genom beslut av den 15 november 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-96/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brescia), TOMAR Srl mot Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-106/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/63)

Genom beslut av den 12 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-106/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-108/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/64)

Genom beslut av den 12 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-108/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-120/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/65)

Genom beslut av den 12 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-120/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-129/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/66)

Genom beslut av den 17 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskriv-

ning av mål C-129/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT C 131, 1.6.2002.

Avskrivning av mål C-274/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/67)

Genom beslut av den 5 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-274/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT C 233, 28.9.2002.

Avskrivning av mål C-356/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/68)

Genom beslut av den 12 december 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-356/02 (begäran om förhandsavgörande från tribunal de travail de Nivelles), Anne Hennecart mot Office national de l'Emploi (ONEm).

⁽¹⁾ EGT C 289, 23.11.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 8 januari 2003

i förenade målen T-94/01, T-152/01 och T-286/01: Astrid Hirsch med flera mot Europeiska centralbanken⁽¹⁾

(Tjänstemän – Anställda på Europeiska centralbanken – Artikel 19 i anställningsvillkoren – Utbildningstillägg – Vägran att bevilja utbildningstillägg till de anställda som inte erhåller utlandstillägg enligt artikel 17 i anställningsvillkoren – Icke-diskrimineringsprincipen)

(2003/C 55/69)

(Rättegångsspråk: tyska och engelska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger; justitiesekreterare: byrådirektör D. Christensen), har den 8 januari 2003 avkunnat dom i förenade målen T-94/01, T-152/01 och T-286/01: Astrid Hirsch, anställd på Europeiska centralbanken, Eppstein-Niederjosbach (Tyskland), företrädd av advokaterna G. Vandersanden och L. Levi, Emanuele Nicastro, anställd på Europeiska centralbanken, Frankfurt am Main (Tyskland), företrädd av advokaterna N. Pflüger, R. Steiner och S. Mittländer samt Johannes Priesemann, anställd på Europeiska centralbanken, Frankfurt am Main, företrädd av advokaten N. Pflüger mot Europeiska centralbanken (ombud: V. Saintot, T. Gilliams och B. Wägenbaur) angående en talan om ogiltigförklaring, i mål T-94/01, av Europeiska centralbankens beslut av den 25 september 2000 att inte bevilja sökanden utbildningstillägg för de utgifter som har uppkommit i samband med hennes sons skolgång i Internationale Schule Frankfurt, i mål T-152/01, av Europeiska centralbankens beslut av den 15 februari 2001 att inte bevilja sökanden utbildningstillägg för dennes båda söner och i mål T-286/01, av Europeiska centralbankens beslut av den 6 juni 2001 att inte bevilja sökanden utbildningstillägg till förmån för dennes barn. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Målen T-94/01, T-152/01 och T-286/01 förenas vad gäller domen.
- 2) I mål T-94/01:
 - Europeiska centralbankens beslut av den 25 september 2000 ogiltigförklaras.
 - Talan ogillas i övrigt.

— Europeiska centralbanken skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) I mål T-152/01:

— Europeiska centralbankens beslut av den 15 februari 2001 ogiltigförklaras.

— Talan ogillas i övrigt.

— Europeiska centralbanken skall ersätta rättegångskostnaderna.

4) I mål T-286/01:

— Europeiska centralbankens beslut av den 6 juni 2001 ogiltigförklaras.

— Talan ogillas i övrigt.

— Europeiska centralbanken skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 186 av den 30 juni 2001, C 275 av den 29 september 2001 och C 31 av den 2 februari 2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 22 oktober 2002

i mål T-310/01: Schneider Electric SA mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens – Förordning (EEG) nr 4064/89 – Beslut att förklara en företagskoncentration oförenlig med den gemensamma marknaden – Talan om ogiltigförklaring)

(2003/C 55/70)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna J. Pirrung och H. Legal; justitiesekreterare: B. Pastor, tillförordnad justitiesekreterare), har den 22 oktober 2002 avkunnat dom i mål T-310/01: Schneider Electric SA, Rueil-Malmaison (Frankrike)(ombud: advokaterna F. Herbert, J. Steenbergen och M. Pittie), med stöd av Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och F. Million), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver, P. Hellström och F. Lelièvre), med stöd av Comité central d'entreprise de la SA Legrand och Comité européen du groupe Legrand, företrädda av advokaten H. Masse-Dessen, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2001) 3014

slutligt av den 10 oktober 2001 om att förklara en företagskoncentration oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (ärende COMP/M.2283 – Schneider-Legrand). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut C (2001) 3014 slutligt av den 10 oktober 2001 om att förklara en företagskoncentration oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (ärende COMP/M.2283 – Schneider-Legrand) ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta Schneider Electric SA:s rättegångskostnad.
- 3) Comité central d'entreprise de la SA Legrand och Comité européen du groupe Legrand skall bära sina egna rättegångskostnader.
- 4) Republiken Frankrike skall bära sin egen rättegångskostnad.

(¹) EGT C 56, 2.3.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 22 oktober 2002

i mål T-77/02: Schneider Electric SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Konkurrens – Förordning (EEG) nr 4064/89 – Beslut om uppdelning av företag – Artikel 8.4 i förordning nr 4064/89 – Rättsstridigt beslut om fastställande av att en koncentration är oförenlig med den gemensamma marknaden – Till följd härav rättsstridigt beslut om uppdelning)

(2003/C 55/71)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-77/02, Schneider Electric SA, Rueil-Malmaison (Frankrike), företrädd av advokaterna A. Winckler och É. de La Serre, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver, P. Hellström och F. Lelièvre), med stöd av Legrand SA, med säte i Limoges (Frankrike), företrädd av H. Calvet, advokat, Comité central d'entreprise de la SA Legrand, Comité européen du groupe Legrand, med säte i Limoges (Frankrike), företrädda av advokaten H. Masse-Dessen, advokat, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2002) 360 slutlig av den 30 januari 2002 om uppdelning av företag (ärende COMP/M.2283 – Schneider-Legrand), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor, den 22 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut K (2002) 360 slutlig av den 30 januari 2002 om uppdelning av företag (ärende COMP/M.2283 – Schneider-Legrand) ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet i mål T-77/02 R.
- 3) Legrand SA, Comité central d'entreprise de la SA Legrand och Comité européen du groupe Legrand skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 118, 18.5.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 13 december 2002

i mål T-112/02: Gustaaf Van Dyck mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän – Placering i lönegrad vid anställning – Begäran om omplacering – Ny omständighet – Begrepp)

(2003/C 55/72)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna R. M. Moura Ramos och H. Legal; justitiesekreterare: H. Jung), har den 13 december 2002 meddelat beslut i mål T-112/02: Gustaaf Van Dyck, Wuustwezel (Belgien), tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av advokaterna E. Storme och A. Gobien mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och H. M. H. Speyart), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens avslag på sökandens begäran om omplacering. Beslutet lyder enligt följande:

1. Talan avvisas.
2. Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 131, 1.6.2002.

**BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS
ORDFÖRANDE**

av den 3 december 2002

**i mål T-181/02 R: Neue Erba Lautex GmbH Weberei und
Veredlung mot Europeiska gemenskapernas kommission**

*(Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Stöd som lämnats
till de nya delstaterna – Stöd till undsättning och omstrukturer-
ing – Skyldighet att återkräva stöd – Krav på skyndsamhet
– Intresseavvägning)*

(2003/C 55/73)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrättens ordförande har den 3 december 2002 meddelat beslut i mål T-181/02 R: Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung, etablerat i Neugersdorf (Tyskland) (ombud: professor U. Ehrlicke, med delgivningsadress i Luxemburg, med stöd av Freistaat Sachsen, företrädd av advokaten M. Schütte, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz, V. Di Bucci och T. Scharf) angående en begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2002/783/EG av den 12 mars 2002 om statligt stöd C 62/2001 (ex NN 8/2000) som Förbundsrepubliken Tyskland har genomfört till förmån för Neue Erba Lautex GmbH och Erba Lautex GmbH i konkurs (EGT L 282, s. 48), och i andra hand, en begäran om delåterbetalning av stödet i fråga. Beslutet har följande lydelse:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

**BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRAN-
DE**

av den 13 december 2002

**i mål T-234/02 R: Christos Michael mot Europeiska
gemenskapernas kommission**

*(Interimistiska åtgärder – Tjänstemän – Tillsättningsbeslut
– Upptagande till sakprövning – Bråskande – Föreligger
inte)*

(2003/C 55/74)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Förstainstansrättens ordförande har den 13 december 2002 avkunnat beslut i mål T-234/02 R: Christos Michael, Bryssel,

tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av advokaten C. Tagaras, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Tserepa-Lacombe och F. Clotuche-Duvieusart), angående en begäran om uppskov med verkställigheten av beslutet om tillsättning av biträdande chef för enhet FC.A.1 vid generaldirektoratet för ekonomistyrning och chef för avdelningen Inre politik, byråer och kontor vid denna enhet. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Begäran om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), väckt den 29 november 2002 av Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG

(Mål T-356/02)

(2003/C 55/75)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på tyska)

Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Bremen (Tyskland), har den 29 november 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Ulrich Sander, i egenskap av ombud. Krafft, S.A., Andoain, Spanien, var även part i förfarandet inför överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara fjärde överklagandenämndens beslut av den 4 september 2002 till den del som KRAFFT S.A.:s överklagande har bifallits, och till den del som sökandens överklagande inte har bifallits,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke:

Ordmärket VITAKRAFT, ansökan nr 303909, för varor tillhörande klass 1, 3, 4, 12 och 19 (bland annat kemikalier för industriella, vetenskapliga, fotografiska ändamål likaså för jordbruk, trädgårdsskötsel och skogsbruk, blekningspreparat och andra ämnen för användning vid tvätt, industriella oljor och fetter, fordon och byggnadsmaterial (ej av metall))

Innehavare av ett varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:

KRAFFT S.A.

Varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:

Det spanska figurmärket krafft för varor tillhörande klass 1, 3, 4, 12 och 19 (bland annat kemikalier för industriella, vetenskapliga, fotografiska ändamål likaså för jordbruk, trädgårdsskötsel och skogsbruk, blekningspreparat och andra ämnen för användning vid tvätt, industriella oljor och fetter, fordon och byggnadsmaterial (ej av metall))

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på ansökan beträffande klasserna 1 och 3 och avslag på invändningen beträffande klasserna 4, 12 och 19

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på KRAFFT S.A.:s överklagande beträffande följande varor i ansökan: ljus, veckor i klass 4, fordon samt forskaffningsmedel för transport till lands, i luften eller på vatten i klass 12 och flyttbara byggnader (ej av metall), minnesvårdar (ej av metall) i klass 19 och avslag på sökandens överklagande beträffande samtliga varor i ansökan i klass 1 och 3

Grunder:

- Överträdelse av artikel 43.2 i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾ och av bestämmelse 22.2 i genomförandeförordningen⁽²⁾,
- Överträdelse av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 2002 av Greve Wolf-Dieter Yorck von Wartenburg

(Mål T-360/02)

(2003/C 55/76)

(Rättegångsspråk: tyska)

Wolf-Dieter Yorck von Wartenburg, Wittibreut (Tyskland), har den 27 november 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av H.-H. Heyland, Rechtsanwalt, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att kommissionen, i egenskap av tillsättningsmyndighet, i strid med såväl administrativa som lagstadgade regler har ändrat beslutet av den 22 juni 2000 samt sitt beslut i det efterföljande omprövningsärendet R/332/2002. Så är fallet på grund av att kommissionen meddelat en ändring av beslutet av den 22 juni 2000, utan att i enlighet med sökandens och de av beslutet omedelbart gynnade personernas begäran först höra dessa parter i närvaro av personalföreträdare, samt på grund av att den utan vidare underlåtit att beakta de formella kraven avseende införsel enligt tysk samt belgisk rätt – fastän den skriftligen underrättats om dessa krav – och i stället gav den verkställande domstolsmyndigheten M (Gerichtsvollzieher) i uppdrag att upprätta en fördelningsplan, som den därefter erhöll och utan motivering valde att inte verkställa,

- förplikta kommissionen att, i egenskap av tillsättningsmyndighet, genomföra den verkställande myndigheten M:s fördelningsplan av den 19 augusti 2002, i vart fall vad gäller den del av hans pension som enligt belgisk rätt inte kan omfattas av den verkställande domstolsmyndigheten V:s införselbeslut av den 18 mars 2002,
- förplikta kommissionen att, i egenskap av tillsättningsmyndighet, ersätta samtliga sökandens skador, särskilt avseende de räntekostnader som uppstått till följd av de lån som han tagit för att täcka uteblivna intäkter samt för ideell skada med ett belopp som överlämnas till rätten att fastställa, dock med minst 1 euro. Vidare bör kommissionen förpliktas att ersätta alla kostnader som uppkommit genom att sökanden tillvaratagit sina rättigheter på grund av att hans pension sedan maj 2002 i sin helhet utbetalas till den verkställande domstolsmyndigheten M, fastän kommissionen känner till – och även utan några upplysning därom borde ha känt till – att detta förfarande är rättsstridigt. Storleken av dessa materiella skador kan, på grund av att de rättsstridiga handlingarna ännu pågår, uttryckas i siffror först när sökandens fastställsetalan har bifallits.

Grunder och huvudargument

Sökanden, en före detta tillfälligt anställd som nu är pensionerad, uppbär en avgångspension från gemenskapens pensionsystem. Enligt sökanden har kommissionen på ett rättsstridigt sätt betalat underhåll till hans före detta fruvar från hans avgångspension.

Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort avdrag från hans avgångspension i strid med såväl administrativa som lagstadgade regler. Vidare har kommissionen åsidosatt hans rätt till försvar.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 9 december 2002 av Wieland-Werke AG

(Mål T-367/02)

(2003/C 55/77)

(Rättegångsspråk: tyska)

Wieland-Werke AG, Ulm (Tyskland), har den 9 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna St. Gruber och F. Graf von Stosch.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 25 september 2002 i ärende nr R 338/2001-1,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärke som avses i ansökan: Ordmärket "SnTEM" – ansökan nr 1421734

Vara eller tjänst: Varor i klass 6 (bland annat halvfabrikat av metall i form av plåtar, band, remsor, trådar, rör, profiler, stänger)

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskarens beslut att avslå registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: — Överträdelse av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94, eftersom varumärket inte är beskrivande.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 9 december 2002 av Wieland-Werke AG

(Mål T-368/02)

(2003/C 55/78)

(Rättegångsspråk: tyska)

Wieland-Werke AG, Ulm (Tyskland), har den 9 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna St. Gruber och F. Graf von Stosch.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 25 september 2002 i ärende nr R 337/2001-1,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärke som avses i ansökan: Ordmärket "SnPUR" – ansökan nr 1421775

Vara eller tjänst: Varor i klass 6 (bland annat halvfabrikat av metall i form av plåtar, band, remsor, trådar, rör, profiler, stänger)

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskarens beslut att avslå registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: — Överträdelse av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94, eftersom varumärket inte är beskrivande.

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärke som avses i ansökan: Ordmärket "SnMIX" – ansökan nr 1422294

Vara eller tjänst: Varor i klass 6 (bland annat halvfabrikat av metall i form av plåtar, band, remsor, trådar, rör, profiler, stänger)

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskarens beslut att avslå registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: — Överträdelse av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94, eftersom varumärket inte är beskrivande.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 9 december 2002 av Wieland-Werke AG

(Mål T-369/02)

(2003/C 55/79)

(Rättegångsspråk: tyska)

Wieland-Werke AG, Ulm (Tyskland), har den 9 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna St. Gruber och F. Graf von Stosch.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 25 september 2002 i ärende nr R 335/2001-1,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 december 2002 av Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG och ytterligare sex företag

(Mål T-370/02)

(2003/C 55/80)

(Rättegångsspråk: tyska)

Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG, Lehen/Pfaffing (Tyskland), Bayerland eG, Nürnberg (Tyskland), Bergpracht-Milchwerk GmbH & Co, Tettngang (Tyskland), Hochland AG Heimenkirch (Tyskland), Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG, Lauben (Tyskland), Milchwerk Crailsheim-Dinkelsbühl eG, Crailsheim (Tyskland) och Rücker GmbH, Aurich (Tyskland) har den 12 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna J. Salzwedel och M. J. Werner, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara registreringen av beteckningen "Feta" (skyddad ursprungsbeteckning) som skyddad ursprungsbeteckning i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1829/2002 av den 14 oktober 2002 om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 när det gäller beteckningen "Feta" i förteckningen över skyddade ursprungsbeteckningar, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena, som är de huvudsakliga producenterna av den i Tyskland tillverkade komjölkfetan, har yrkat att kommissionens förordning (EG) nr 1829/2002⁽¹⁾ skall ogiltigförklaras.

Sökandena har inledningsvis gjort gällande att uppgifterna i Greklands anmälan av den 17 januari 1995 inte uppfyller de formella villkoren för att "Feta" skall kunna upptas i förteckningen över skyddade ursprungsbeteckningar. Greklands ansökan försenades nämligen, vilket innebar att kommissionen inte fick registrera "Feta" inom ramen för det förkortade förfarande som avses i artikel 17 i förordning nr 2081/92⁽²⁾. För övrigt är det inte möjligt att skydda beteckningen feta enligt artikel 17 i denna förordning, då Grekland inte nationellt införde skydd för "Feta" förrän den 11 november 1994, det vill säga nästan sex månader efter ikraftträdandet av förordning (EEG) nr 2081/92.

Sökandena har vidare gjort gällande att den ifrågasatta förordningen inte på minsta sätt står i överensstämmelse med Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 16 mars 1999,⁽³⁾ enligt vilken kommissionen skall lägga avgörande vikt vid de marknader som Grekland rättsenligt hade utvecklat i medlemsstaterna och resten av världen vid tidpunkten för ansökan. "Feta" kan dessutom inte skyddas, eftersom det inte utgör någon skyddad ursprungsbeteckning, utan en generisk beteckning. Enligt artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 2081/92 får generiska beteckningar inte registreras. Vidare är feta inte någon produkt som uteslutande härrör från Grekland, utan den härrör från Medelhavs- och Balkanregionen. I sex medlemsstater produceras och konsumeras fetaost i betydande omfattning sedan decennier. Vidare har Grekland bevisbördan för att feta inte utgör någon generisk beteckning och detta har Grekland inte bevisat.

Därutöver har sökandena anfört att villkoren enligt artiklarna 2 och 4 i förordning (EEG) nr 2081/92 inte är uppfyllda. Feta är inte något traditionellt geografiskt namn. Beteckningen feta kommer från italienskan och betyder skiva/snitt och var en generisk beteckning redan innan förordning (EEG) nr 2081/92 utfärdades och får därmed lagligen användas i handeln inom gemenskapen mellan medlemsstaterna. Registreringen av "Feta" strider slutligen mot de gemenskapsrättsliga grundläggande rättigheterna rätt till egendom och rätt till yrkesutövning, och intrånget i rätten till egendom är inte heller motiverat med stöd av artikel 30 EG.

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 1829/2002 av den 14 oktober 2002 om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 när det gäller beteckningen "Feta" (EGT L 277, s. 10).

(2) Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1).

(3) Domstolens dom av den 16.3.1999 i de förenade målen C-289/96, C-293/96 och C-299/96, EGT 1999, s. I-1541.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 december 2002 av Technische Glaswerke Ilmenau GmbH**(Mål T-378/02)**

(2003/C 55/81)

(Rättegångsspråk: tyska)

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Tyskland), har den 17 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna G. Schohe och C. Arhold, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2002) 2147 slutligt av den 2 oktober 2002 om statligt stöd som Tyskland beviljat Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden förvärvade fyra glasproduktionslinjer från Ilmenauer Glaswerke GmbH i likvidation. Det sistnämnda bolaget ingår i Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS). Genom det omtvistade beslutet ansåg kommissionen att två av de åtgärder som Tyskland vidtog i samband med förvärvet utgjorde statligt stöd. Det var fråga om en garanti till BvS beträffande den återstående köpeskillingen uppgående till 1,8 miljoner DEM. BvS har förklarat sig vara villigt att ersätta garantin med ett pantbrev. Vidare beviljade Thüringer Aufbaubank (TAB) sökanden ett lån på 2 miljoner DEM. Kommissionen ansåg att dessa åtgärder inte var förenliga med den gemensamma marknaden.

Sökanden anser att TAB:s lån till sökanden inte utgör något statligt stöd. Grunden för detta är att lånet motsvarar de villkor som finns på marknaden, att det täcks av en allmän stödförordning som godkänts av kommissionen och syftade till att utgöra kompensation för sökandens skadeståndskrav mot delstaten Thüringen som var berättigat i fråga om statligt stöd. Att garantin ersattes beträffande den återstående köpeskillingen för de tre produktionslinjerna utgjorde inte heller något statligt stöd.

Sökanden anser vidare att kommissionen inte visat att åtgärderna är av sådan art att de påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Beslutet att inte meddela godkännande i enlighet med artikel 87.3 c EG grundades på en uppenbart felaktig bedömning. Kommissionen underlät att beakta viktiga sakomständigheter i skälen till beslutet. Vidare skulle sökandens största

konkurrent få en monopolställning på marknaden för det fall sökandens verksamhet skulle upphöra. Då kommissionen gjorde en prövning av sökandens utsikter att bli lönsam förbisåg kommissionen det åtagande som gjorts av en privat investerare, sökandens senaste omstruktureringsplan, viktiga utsagor i ekonomiska rapporter och den positiva utveckling som sökanden hade.

Sökanden anser vidare att kommissionen gjorde fel då den fattade ett preliminärt beslut i ett tidigare förfarande angående anpassningen av köpeskillingen⁽¹⁾, och därigenom på ett konstgjort sätt delade upp prövningen av ärendet som gällde hela omstruktureringen. Inledandet av ytterligare en undersökning som endast avsåg TAB:s lån och garantins ersättande gjordes inte i tid. I enlighet med principen om god förvaltnings- sed var kommissionen skyldig att göra en helhetsbedömning av hela omstruktureringsplanen i dess rätta sammanhang.

Sökanden gör gällande att kommissionen åsidosatte sökandens rätt till försvar. På grund av att förfarandet delades upp, gavs sökanden möjlighet endast att ta ställning till en del av åtgärderna, och kommissionen avlog på felaktiga grunder sökandens begäran att få tillgång till handlingarna och att få yttra sig vid ett sammanträde. Kommissionen åsidosatte principen om opartiskhet genom att ge varken sökanden eller den tyska regeringen möjlighet att yttra sig angående de uppgifter som lämnats av en konkurrent, vilka kommissionen fått tillgång till genom att ställa frågor till konkurrenten.

Slutligen anser sökanden att kommissionen inte visat att en återbetalning av det i detta mål påstådda statliga stödet skulle tjäna till att återställa den tidigare situationen. Återbetalningen utgjorde en sanktionsåtgärd som inte omfattades av kommissionens begränsade befogenhet.

(1) Kommissionens beslut K (2001)1549 av den 12 juni 2001 om statligt stöd från Tyskland till Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, mot vilket sökanden väckt talan vid förstainstansrätten (Mål T-198/01, EGT C 303, 2001, s. 25).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 december 2002 av Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort

(Mål T-381/02)

(2003/C 55/82)

(Rättegångsspråk: franska)

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort, Millau (Frankrike) har den 18 decem-

ber 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Michel-Jean Jacquot och Olivier Prost, avocats.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 1829/2002 av den 14 oktober 2002 om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 när det gäller beteckningen "Feta"⁽¹⁾,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är en yrkesförening som omfattar och företräder intressena för alla tillverkare av feta av färmjolk.

Enligt det ifrågasatta direktivet skall beteckningen feta – som är en skyddad ursprungsbeteckning – förbehållas grekiska producenter. Europeiska gemenskapernas domstol ogiltigförklarade redan år 1996 kommissionens förordning på detta område⁽²⁾.

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring har sökanden hävdad att det saknas skäl att välja det så kallat "förenklade" förfarandet enligt artikel 17 i förordning nr 2081/92⁽³⁾. För att tillämpa detta förfarande krävs att de nationella myndigheterna, före det att förordning nr 2081/92 trädde ikraft, inkommit med en ansökan avseende en beteckning som ges rättsligt skydd i sökandestaten. För att tillämpa detta förfarande krävs dessutom att beteckningen inte är skyddad i någon annan stat än sökandemedlemsstaten och att beteckningen inte heller används i någon annan stat. När förordning nr 2081/92 trädde i kraft var beteckningen feta emellertid inte skyddad med stöd av lag i Grekland – som är sökandestat – i den mening som avses i bestämmelserna. Denna beteckning var inte bara skyddad med stöd av lag i Danmark före det att förordning nr 2081/92 trädde ikraft, den användes dessutom i Frankrike och i hela världen.

Sökanden anser därutöver att kommissionen inte har iakttagit sina skyldigheter vid bedömningen av huruvida beteckningen feta var generisk. Sökanden har anfört att kommissionen åsidosatt artikel 3.1 i förordning nr 2081/92 genom att ånyo inte i tillräcklig mån beakta vissa faktorer och i synnerhet de rådande förhållandena i den medlemsstat som namnet kommer ifrån, de rådande förhållandena i andra medlemsstater och relevant nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. Sökanden anser därutöver att kommissionen åsidosatt artikel 2.3 i förordning nr 2081/92.

Sökanden har slutligen åberopat att proportionalitetsprincipen åsidosatts och åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar med hänsyn till gemenskapsfinansieringen av produktion och saluförande av feta.

(1) EGT L 277, s. 10.

(2) Dom av den 16 mars 1999 i de förenade målen C-289/96, C-293/96 et C-299/96, Danmark mot kommissionen, REG 1999, s. I-1541.

(3) Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 december 2002 av Fernando Valenzuela Marzo

(Mål T-384/02)

(2003/C 55/83)

(Rättegångsspråk: franska)

Fernando Valenzuela Marzo, Bryssel (Belgien), har den 18 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Marc-Albert Lucas.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 16 november 2001 och av den 13 februari 2002, fattade av chefen för enheten för "handläggning av individuella rättigheter" vid GD ADMIN, i vilka det slogs fast att sökanden saknade rätt till den andra halvan av bosättningsbidraget,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 16 september 2002 i vilket sökandens administrativa klagomål av den 9 maj 2002 mot de ovannämnda besluten avslogs,
- förplikta kommissionen att till sökanden betala ut den andra halvan av bosättningsbidraget jämte dröjsmålsränta på 8 procent per år från och med den 11 april 2001 till och med det att hela summan har erlagts,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen i Bryssel. Vid tillträddandet av tjänsten i juni år 2000 bosatte sökanden sig i Bryssel. Sökandens maka flyttade därefter till Bryssel och administrerade familjens flytt, vilken ägde rum den 11 april 2001. Under denna period fortsatte sökandens maka att utnyttja bostaden i Madrid, där parets yngsta dotter höll på att avsluta sina studier. Sålunda kom sökandens maka och dotter att återförenas med sökanden först i juli år 2001, vilket de informerade avdelningen för "immunitet och privilegier" om.

I det ifrågasatta beslutet fastställde kommissionen att sökanden saknade rätt till den andra halvan av bosättningsbidraget.

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning. Enligt sökanden har administrationen tillmätt de uttalanden som gjordes av sökandens maka och dotter vid avdelningen för "immunitet och privilegier" avgörande betydelse. Sökanden har anfört att begreppet bosättning är ett faktiskt begrepp och att det saknas föreskrifter om särskilda bevis härför i tjänsteföreskrifterna.

Sökanden har vidare åberopat felaktig rättstillämpning och förbiseende av väsentliga omständigheter. Administration uppfattade enligt sökanden tidsfristen i artikel 5.4 och artikel 9.3 i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna som en tvingande tidsfrist och undersökte inte huruvida undantag från denna frist kunde göras med anledning av att sökanden utnämndes i samband med tillträddandet av tjänsten och med anledning av att det var omöjligt för sökandens dotter att återförenas med föräldrarna i Bryssel förrän skolåret hade avslutats.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 16 december 2002 av Lamprecht A.G.

(Mål T-386/02)

(2003/C 55/84)

(Rättegångsspråk: spanska)

Lamprecht A.G., Madrid (Spanien) har den 16 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Enrique Armijo Chávarri och Antonio Castán Pérez-Gómez, letrados en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 1 oktober 2002 i ärende 114/2000-1, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	J. Tricot & Sons Ltd.
Sökt gemenskapsvarumärke:	Ordmärket "EMOS" för varor som ingår i klass 25 (klädesplagg) – Ansökan nr 133.637.
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats i invändningsförfarandet:	Sökanden.
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Det tyska märket EMOSWISS som registrerats för varor i klasserna 10, 24 och 25.
Invändningsenhetens beslut:	Invändningen avslås.
Överklagandenämndens beslut:	Överklagandet ogillas.
Grunder:	Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (risk för sammanblandning).

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 26 december 2002 av Solvay Pharmaceuticals B.V.

(Mål T-392/02)

(2003/C 55/85)

(Rättegångsspråk: franska)

Solvay Pharmaceuticals B.V., Weesp (Nederländerna) har den 26 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna Callista Meijer, Francis Herbert och Michel L. Struys med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1756/2002 av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv

70/524/EEG om fodertillsatser när det gäller återkallande av godkännandet av en tillsats och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 2430/1999,

- förplikta rådet att ersätta samtliga rättegångskostnader,
- i andra hand och för det fall talan skulle ogillas, tillämpa artikel 87.3 första stycket i rättegångsreglerna och förplikta rådet att ersätta samtliga rättegångskostnader mot bakgrund av kommissionens mycket dåliga samarbete och öppenhet under ärendets handläggning.

Grunder och huvudargument

Sökanden tillverkar nifursol vilket är en livsmedelstillsats. Sökanden bestrider rådets förordning nr 1756/2002⁽¹⁾. Den omtvistade förordningen ändrar rådets direktiv 70/524/EEG⁽²⁾ om fodertillsatser och återkallar godkännandet för försäljning för nifursol. Detta godkännande är, genom förordning nr 2430/1999⁽³⁾, knutet till den som är ansvarig för avyttringen, nämligen sökanden. Till stöd för sin talan åberopar sökanden åsidosättande av artiklarna 9 M och 3 A punkt B i direktiv 70/524/EEG samt åsidosättande av försiktighetsprincipen. I skäl 6 i den omtvistade förordningen anges att det inte kan garanteras att nifursol inte utgör en fara för människors hälsa.

Sökanden anser att rådet förvanskade den undersökning som avses i dessa artiklar. I artiklarna föreskrivs att ett godkännande endast kan återkallas om tillsatsen visar sig utgöra en fara för djurs eller människors hälsa eller för miljön eller är till skada för konsumenterna på grund av att egenskaperna i animalieprodukterna förändras.

Sökanden påpekar dessutom att rådet inte kan grunda sig på försiktighetsprincipen eftersom det inte gör någon hänvisning härtill. Sökanden påstår att rådet använder kriteriet om en helt hypotetisk risk vilket är oförenligt med förstainstansrättens rättspraxis, enligt vilken en obefintlig risknivå inte får användas vid tillämpning av försiktighetsprincipen.

Sökanden åberopar även åsidosättande av artikel 9M femte strecksatsen i direktiv 70/524 i ändrad lydelse samt av likabehandlingsprincipen. Enligt sökanden kunde rådet och kommissionen inte grunda sig på avsaknaden av uppgifter för att återkalla godkännandet för försäljning när kommissionen inte använt befogenheten att ålägga den som är ansvarig för försäljningen av ett tillsatsämne att inkomma med uppgifter.

Sökanden åberopar slutligen åsidosättande av de grundläggande principerna om rättssäkerhet, god förvaltningssed samt tro och heder. Sökanden påpekar att den vid flertalet tillfällen kontaktat kommissionen utan att erhålla de uppgifter som skulle gjort det möjligt för sökanden att inkomma med för kommissionen och rådet godtagbara resultat.

- (1) Rådets förordning (EG) nr 1756/2002 av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 70/524/EEG om fodertillsatser när det gäller återkallande av godkännandet av en tillsats och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 2430/1999 (Text av betydelse för EES) (EGT L 265, s. 1).
- (2) Rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser (EGT L 270, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 118).
- (3) Kommissionens förordning (EG) nr 2430/1999 av den 16 november 1999 om att knyta godkännandet av vissa tillsatser som tillhör gruppen koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser i foder till den som är ansvarig för avyttringen (Text av betydelse för EES) (EGT L 296, s. 3).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 december 2002 av Henkel KGaA

(Mål T-393/02)

(2003/C 55/86)

(Rättegångsspråk: tyska)

Henkel KGaA, Düsseldorf (Tyskland), har den 27 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Chr. Osterrieth, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 3 oktober 2002 (ärende R 313/2001-4) angående gemenskapsvarumärkesansökan nr 1162395,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke:

Ett tredimensionellt varumärke med formen av en uppochnervänd flaska i färgerna genomskinligt och vitt – Ansökan nr 1162395.

Varor eller tjänster:

Varor som ingår i klasserna 3 och 20 (bland annat tvål, blekningspreparat och andra ämnen för användning vid tvätt, puts- och polermedel och behållare av plast för flytande, geléaktiga och trögflytande medel).

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden:

Granskarens beslut att avslå registreringsansökan.

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på överklagandet.

Grunder:

- Varumärket utmärker sig genom ett stort antal särskilda kännetecken och har särskiljningsförmåga.
- Överklagandenämnden har missförstått varumärkets karakteristiska geometri.
- Varumärket har erhållit varumärkesskydd i ett flertal medlemsstater.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 december 2002 av Arnaldo Lucaccioni

(Mål T-394/02)

(2003/C 55/87)

(Rättegångsspråk: franska)

Arnaldo Lucaccioni, St-Leonards-on-Sea (Förenade kungariket) har den 27 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Juan Ramón Iturriagoitia och Karine Delvolvé.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska gemenskapernas kommission fattade den 27 september 2002 angående sökandens klagomål R/272/02 av den 21 maj 2002,
- förplikta kommissionen att betala samtliga arvoden och kostnader som härrör från dr Cogninis arbete vid invaliditetskommittén och läkarkommittén som rörde sökanden, och att återbetala de belopp som avdragits från sökandens pension med tillägg av dröjsmålsränta, rättegångskostnader, inklusive advokatarvoden och kostnader för översätare och stämningssman,
- förplikta kommissionen att till sökanden betala skadestånd för den ideella skada som han har lidit,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i målet.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är före detta tjänsteman vid kommissionen och som har arbetat i byggnaden Berlaymont, avgick från sin tjänst 1991 på grund av invaliditet. Sökandens patologi blev senare erkänd som arbetssjukdom. Sökanden har utsett dr Cognigni att vara medlem av läkarkommittén och invaliditetskommittén.

Kommissionen betalade inte dr Cogninis arvoden och kostnader. Sökanden väckte senare talan i mål T-75/98 med yrkande av betalning av arvoden och kostnaderna. Detta mål avskrevs efter förlikning vari fastställdes att sökanden skulle erhålla belopp för att täcka ytterligare kostnader för invaliditetskommissionens arbete och de kostnader sökanden dragit på sig i mål vid de nationella domstolarna. Dr Cognigni krävde mot all förväntan att få alla sina arvoden och kostnader betalda. Han väckte således på nytt talan vid italiensk domstol. Efter att en italiensk domstol hade meddelat dom, begärde dr Cognigni att domen skulle verkställas genom utmätning i sökandens pension. Sökanden motsätter sig kommissionens beslut om att tillåta verkställighet av utmättningsbeslutet.

Sökanden har erinrat om att kommissionen skall bestrida alla kostnader i enlighet med bestämmelserna om arvoden och kostnader vid läkarkommittén och invaliditetskommittén.

Sökanden har till stöd för sina yrkanden gjort gällande att proportionalitetsprincipen har åsidosatts och att kommissionens verkställighet av utmättningsbeslutet är oberättigat och förödmjukande. Sökanden har gjort gällande att kommissionen borde ha beaktat att den meddelade domen hade överklagats. Sökanden har dessutom hävdats att omsorgsplikten har

åsidosatts och att det har skett maktmissbruk. Sökanden har anfört att kommissionen skapat en situation som gör det möjligt för den att undgå alla former av kontakt med dr Cognigni, som för sin del har vänt sig mot sökanden.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 december 2002 av Eva Vega Rodríguez

(Mål T-395/02)

(2003/C 55/88)

(Rättegångsspråk: franska)

Eva Vega Rodríguez, Bryssel, har den 27 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Juan Ramos Iturriagoitia och Karine Delvolvé.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

i första hand

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 27 september 2002 angående sökandens klagomål R/297/02 av den 5 juni 2002,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna

i andra hand

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 25 juni 2002,
- tillerkänna sökanden skadestånd som, med förbehåll, beräknas uppgå till 72 292,36 euro jämte lagstadgad dröjsmålsränta,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har genom förevarande ansökan väckt talan mot beslutet att i samband med urvalstestet utesluta sökanden från att få delta i uttagningsprov KOM/A/10/01.

Uttagningskommittén beslutade att utesluta flervälsfråga nr 35 i test b, eftersom denna fråga befunnits vara felaktigt formulerad.

Sökanden har till stöd för sin talan anfört att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning vid rättningen av frågorna nr 21 i test a och nr 9 i test c. Sökanden har även gjort gällande att det förekommit maktmissbruk.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 december 2002 av August Storck KG

(Mål T-396/02)

(2003/C 55/89)

(Rättegångsspråk: tyska)

August Storck KG har den 27 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna H. Wrage-Molkenthin, T. Reher and A. Heise, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 14 oktober 2002 (ärende R 187/2001-4),
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett tredimensionellt varumärke i form av en ljusbrun kolakaramell – Ansökan nr 784314.

Varor eller tjänster: Varor i klass 30 (sötsaker).

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskarens beslut att avslå registreringsansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: — Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (1).

— Åsidosättande av artikel 7.3 i förordning (EG) nr 40/94.

(1) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 december 2002 av August Storck KG

(Mål T-402/02)

(2003/C 55/90)

(Rättegångsspråk: tyska)

August Storck KG har den 27 december 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna H. Wrage-Molkenthin, T. Reher and A. Heise, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 18 oktober 2002 (ärende R 256/2001-2),
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett figurmärke bestående av avbildningen av en inslagen karamell – Ansökan nr 784454.

Varor eller tjänster: Varor i klass 30 (karameller).

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskarens beslut att avslå registreringsansökan.

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på överklagandet.

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾.
- Åsidosättande av artikel 7.3 i förordning (EG) nr 40/94.
- Åsidosättande av artikel 74.1 i förordning (EG) nr 40/94.
- Åsidosättande av artikel 73 i förordning (EG) nr 40/94.
- Åsidosättande av rätten till försvar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 januari 2003 av Verein für Konsumenteninformation (föreningen för konsumentupplysning, VKI)

(Mål T-2/03)

(2003/C 55/91)

(Rättegångsspråk: tyska)

Verein für Konsumenteninformation (VKI), Wien, har den 7 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av A. Klausner, Rechtsanwalt, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2002, D(2002) 330472, genom vilket sökanden helt förvägrades insyn i vissa av kommissionens handlingar i ett konkurrensrättsligt förfarande mot österrikiska banker, ärendenummer COMP/36.571 (Lombard Club-kartellen),
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är en i form av förening, i den mening som avses i den österrikiska lagen om föreningar, grundad konsumentor-

ganisation, som har givits särskilda befogenheter vad gäller att skydda allmänna (överindividuella) konsumentintressen i samband med tvistemål. Sökanden för närvarande talan i flera tvistemål mot Bank für Arbeit und Wirtschaft AG i österrikiska domstolar. Sökanden anför att den begärt att den skulle beviljas insyn i handlingarna i kommissionens konkurrensrättsliga förfarande mot österrikiska banker, i syfte att kunna vinna framgång i dessa mål, och särskilt för att hämta stöd för det argument som ligger till grund för de framförda skadeståndskraven, nämligen argumentet att bankens rättsstridiga handlande utgjort del av en systematisk och i årtal genomförd konkurrensbegränsande överenskommelse mellan österrikiska banker. Kommissionen avslog genom det omtvistade beslutet sökandens begäran.

Sökanden gör gällande att det omtvistade beslutet strider mot den grundläggande rätt till tillgång till allmänna handlingar som unionsmedborgarna har tillförsäkrats genom artikel 225.1 och 225.2 EG samt genom artikel 42 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna. Vidare strider beslutet mot bestämmelserna i förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾. Ett schablonmässigt undantag från tillgången till handlingar, avseende samtliga handlingar i ett ärende, som görs utan närmare prövning av om de enskilda handlingarna kan offentliggöras eller inte, är inte förenligt med bestämmelserna i nämnda förordning och strider mot gemenskapsdomstolarnas rättspraxis.

Vidare gör sökanden gällande att undantagsregeln i artikel 4.2 och 4.3 i förordning nr 1049/2001 inte utgör grund för att vägra tillgång till handlingarna, eftersom de inspektioner av kommissionen som är i fråga i målet redan har slutförts. Kriterierna för tillämpning av undantaget avseende skydd av affärsintressen är inte heller uppfyllda, eftersom kommissionen inte har angett hur och i vilken grad bankernas affärsintressen konkret kan skadas. Intresset av att förhindra att skadelidande konsumenter gör gällande berättigade skadeståndskrav är inte något skyddsvärt affärsintresse i den mening som avses i förordning nr 1049/2001. Inte heller skyddet av rättsliga förfaranden kan utgöra hinder för att bevilja insyn i handlingarna. Vidare kan skyddet av den enskildes privatliv och integritet lätt säkerställas genom att vissa handlingar görs anonyma.

Dessutom gör sökanden gällande att det finns ett övervägande allmänintresse av att sökanden medges insyn i kommissionens handlingar i ärendet, eftersom såväl genomförandet av konkurrensrätten inom gemenskaperna och som det kollektiva konsumentintresset i gemenskapen skulle gynnas av att de skadelidande konsumenternas kollektiva skadeståndstalan bifölls.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan mot Byrån för harmonisering av den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 7 januari 2003 av Everlast World's Boxing Headquarters Corporation

(Mål T-3/03)

(2003/C 55/92)

(Rättegångsspråk: tyska)

Everlast World's Boxing Headquarters Corporation, New York, har den 7 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten A. Barth, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara punkterna 2 och 3 i beslut R 391/2001-1, som fattades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 30 oktober 2002,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Choice of Champions" – Ansökan nr 1508498.

Varor eller tjänster: Varor som ingår i klasserna 18, 25 och 28.

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskaren har vägrat registrering.

Överklagandenämndens beslut: Ogiltigförklaring av granskarens beslut avseende "Läder och läderimitationer, samt varor framställda av dessa material (ingående i klass 18)"; "djurhudar"; "koffertar och resväskor"; "paraplyer, parasoller och promenadkäppar" och "Spel och leksaker; julgransprydnader". Avslag på överklagandet till den del det avser "piskor, seldon och sadelmakerivaror", "kläder, fotbeklädnader, huvudbonader" och "Spel och leksaker; gymnastik- och sportartiklar (ingående i klass 28)", och avslag på ansökan om att varumärket uppnått särskiljningsförmåga på grund av att det använts med avseende på sådana varor.

Grunder

- Det finns inga absoluta registreringshinder för varumärket i den mening som avses i artikel 7.1 c och b i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾.
- Varumärket har fått särskiljningsförmåga avseende de varor eller tjänster för vilka det ansökts om registrering till följd av dess användning i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EG) nr 40/94.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGL 11, 1993, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 januari 2003 av Giorgio Lebedef

(Mål T-4/03)

(2003/C 55/93)

(Rättegångsspråk: franska)

Giorgio Lebedef, Senningerberg (Luxemburg) har den 8 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Gilles Bounéou, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 21.12.2001 av tillsättningsmyndigheten vid Europeiska gemenskapernas kommission att inte uppföra sökanden på förteckningen över mest förtjänstfulla tjänstemän och att inte befordra honom till lönegrad B1 under befordringsförfarandet år 2001 (detta beslut fattades efter en ny bedömning av sökandens personalakt under befordringsförfarandet år 2001),

- om det är nödvändigt ogiltigförklara beslutet som meddelades genom skrivelse 41280 av den 25.9.2002 av kommissionens vice ordförande Neil Kinnock att inte uppföra sökanden på förteckningen över mest förtjänstfulla tjänstemän och att inte befordra honom till lönegrad B1 under befordringsförfarandet år 2001 (detta beslut fattades som svar på sökandens klagomål R220/02 genom vilket sökanden begärt ogiltigförklaring av det ovannämnda beslutet av den 21.12.2001),
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden anfört att artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna och icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts. Sökanden har dessutom åberopat ett åsidosättande av rätten till försvar, av principen om förbud mot godtyckliga förfaranden, av motiveringsskyldigheten, av principen om skydd för berättigade förväntningar, av principen om att den som stiftat en lag själv måste följa den (*patere legem quam ipse fecisti*), och slutligen ett åsidosättande av omsorgsplikten.

Talan mot Europeiska gemenskapernas råd väckt den 9 januari 2003 av Ayassamy & Fils EURL med flera

(Mål T-5/03)

(2003/C 55/94)

(Rättegångsspråk: franska)

Ayassamy & Fils EURL, Saint-François (Guadeloupe), och 23 andra företag har den 9 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas råd. Sökanden företräds av John Sylvanus Dagnon, avocat.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut 2002/973/EG av den 10 december 2002 om ändring av beslut 89/688/EEG av den 22 december 1989 om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen (offentliggjort genom EGT L 337 av den 13 december 2002, s. 83),
- fastställa att rådets grundbeslut 89/688/EEG av den 22 december 1989 (offentliggjort genom EGT L 399 av den 30 december 1989, s. 46) inte är tillämpligt.

Grunder och huvudargument

De företag som är sökande i förevarande mål invänder mot att undantagsbestämmelserna från artikel 90 i fördraget till förmån för de franska utomeuropeiska departementens genom den omtvistade rättsakten förlängs.

Sökandena åberopar till stöd för sin talan att artikel 299.2 i fördraget har åsidosatts, eftersom rådet har vidtagit den omtvistade åtgärden utan att iaktta de villkor som anges i bestämmelserna i nämnda artikel. Det framgår nämligen av förarbetena till det omtvistade beslutet, och särskilt av kommissionens rapport till rådet av den 24 november 1999 och av punkterna 3 och 5 i kommissionens förslag till rådets beslut av den 23 augusti 2002 (KOM(2002) 473 slutlig) att förutsättningarna för att med giltig verkan kunna göra de skattemässiga undantagsbestämmelserna till förmån för de franska utomeuropeiska departementen permanent ännu inte var uppfyllda.

Vad beträffar beslut 89/688 av den 22 december 1989, vars verkningar har förlängts genom det omtvistade beslutet, anför sökandena med åberopande av artikel 241 i fördraget att beslutet är rättsstridigt på grund av att rådet saknade behörighet att fatta det år 1989. Sökandena anser i detta avseende att rådet inte längre kunde anta nämnda beslut efter den frist på två år som år 1957 angavs i artikel 227.2 andra stycket i fördraget, eftersom det utgjorde ett undantag från artikel 95 i Romfördraget (nu artikel 90).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 januari 2003 av COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna och CIA – Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna

(Mål T-9/03)

(2003/C 55/95)

(Rättegångsspråk: italienska)

COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna och CIA – Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna, har den 10 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Giovanni Dore och Fabio Ciulli.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten

- i enlighet med artikel 230 i fördraget skall förklara att kommissionens beslut nr 2002/229/EG av den 13 november 2001, som offentliggjordes i EGT den 20 mars 2002 är rättsstridigt och följaktligen ogiltigförklara det helt eller i den del förstainstansrätten finner skäligt,
- i andra hand skall förplikta kommissionen att ersätta den skada som de sardiska företagen har lidit, varvid ersättningen skall uppgå till minst 1 300 000 euro (vilket motsvarar utnyttjade regionala bidrag), jämte ränta och uppräkningskostnader som skall vara proportionella till de högre kostnader som näringsidkarna har haft, samt
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena, som är de två största förbunden inom jordbrukssektorn, godtar inte det beslut i vilket svaranden har befunnit att det stödsystem som föreskrivs i artikel 21 i Sardiens regionallag nr 21/2000 om begränsning av produktionskostnaderna avseende användning av annat bränsle än metan. Syftet med denna ordning är att kompensera för den mycket höga kostnaden för det bränsle för uppvärmning som är tillgängligt på Sardinien (gasol). Enligt sökandena hindrar det ifrågasatta beslutet en återgång till en situation där det råder en sådan likställighet mellan sardiska näringsidkare inom silkesodlingssektorn och andra inhemska eller europeiska näringsidkare inom denna sektor som möjliggör fri konkurrens på marknaden.

Till stöd för sin talan har sökandena åberopat följande:

- Åsidosättande av artikel 158 i fördraget samt av förklaring nr 30 om öregioner, som bilagerats den slutliga versionen av Amsterdamfördraget.
- Åsidosättande av artiklarna 2, 3, 5, 12 och 34 i fördraget och underlåtenhet att tillämpa likställighetsprincipen och proportionalitetsprincipen. I detta hänseende påpekar sökandena att det stödsystem som har förkastats genom det ifrågasatta beslutet inte syftar till att snedvrída konkurrensen, utan till att åtgärda en situation där det föreligger allvarig diskriminering mellan sardiska silkesodlare och andra inhemska och europeiska silkesodlare.
- Åsidosättande av artikel 32 i fördraget jämförd med artikel 37 i samma fördrag. I detta hänseende hävdar sökandena att kommissionen inte var behörig att fatta det ifrågasatta beslutet, eftersom den har bortsett från de försiktighetsåtgärder som skall vidtas inom ett sådant område som jordbrukssektorn, inom vilken konkurrensreglerna i princip endast är tillämpliga i den mån som rådet bestämmer.

- Åsidosättande av de bestämmelser vari förfarandet för statligt stöd regleras, eftersom beslutet fattades efter utgången av fristen på två månader från dagen för den ifrågasattade anmälan.
- Underlåtenhet att vid bedömningen av huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden bedöma detta mot bakgrund av rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar ⁽¹⁾ samt av Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn ⁽²⁾.
- Underlåtenhet att tillämpa Riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål ⁽³⁾ och den gemenskapsrättsliga ordningen för statligt stöd till små och medelstora företag ⁽⁴⁾.

Slutligen har sökandena gjort gällande att det föreligger brister i motiveringen samt att undantaget i artikel 87.3 i fördraget har tillämpats felaktigt i förevarande fall.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT C 213, 19.8.1992.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 13 januari 2003 av Jean-Pierre Koubi

(Mål T-10/03)

(2003/C 55/96)

(Rättegångsspråk: franska)

Jean-Pierre Koubi, Marseille (Frankrike) har den 13 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Katia Manhaeve, med delgivningsadress i Luxemburg. En annan part vid förfarandet vid harmoniseringsbyrån var Fabricias Lucia Antonio Betere, S.A., Flabesa.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån, fjärde avdelningen, fattade den 16 oktober 2002 i ärende R 542/2002-4,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Jean-Pierre Koubi.
Sökt gemenskapsvarumärke:	Ordmärket "conforflex", för vissa varor som ingår i klass 20 (sängkläder) (nr 1171172).
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	De nationella varumärkena "flex" och "flex" för vissa varor i klass 20 (bl.a. sängar, madrasser, kuddar, sängklädesartiklar).
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Fabricias Lucia Antonio Betere, S.A.
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på invändningen.
Överklagandenämndens beslut:	Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut och avslag på ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket.
Grunder:	Åsidosättande av begreppet förväxlingsrisk.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 januari 2003 av Itochu Corporation

(Mål T-12/03)

(2003/C 55/97)

(Rättegångsspråk: engelska)

Itochu Corporation, Tokyo, Japan, har den 16 januari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företärs av Gerwin Van Gerven och Thomas Franchoo, advokater.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 1, 3 och 5 i beslut K(2002) 4072 slutlig av den 30 oktober 2002 i ärende COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution och COMP/36.321 Omega-Nintendo dok. i den mån det där fastslagits att artikel 81.1 EG har åsidosatts, sökanden ålagts betala böter och beslutet riktats mot sökanden, eller alternativt väsentligen minska böternas storlek, och
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett större bolag med verksamhet inom handel i Japan. Itochu Hellas, som är ett lokalt dotterbolag till Itochu Europe och endast indirekt ett dotterbolag till sökanden, slöt ett distributionsavtal med Nintendo. Sökanden har anfört att försäljning av spelkonsoller aldrig tillhört bolagets kärnverksamhet och att sådan verksamhet stod helt under lokala dotterbolags kontroll. Lokala dotterbolag är mycket oberoende.

Sökanden har till stöd för sin talan gjort gällande att bolaget inte kan hållas ansvarig för en överträdelse av artikel 81.1 EG som Itochu Hellas gjort sig skyldig till, och att sökanden således inte är rätt person att rikta beslutet till. Kommissionen skall visa att ett moderbolag utövat avgörande inflytande över dess dotterbolag innan det hålls ansvarig för dess handlingar.

Sökanden har vidare anfört att böterna helt eller delvis skall sättas ned, och har därvid åberopat att beslutet i denna del inte är tillräckligt motiverat och att det åsidosätter proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen. Kommissionen har behandlat sökanden på samma sätt som andra bolag utan att ge det möjlighet att bedöma de sifferuppgifter på vilka kommissionen grundat sitt beslut.

Sökanden har gjort gällande att kommissionen inte haft någon grund för att öka böterna i avskräckande syfte, eftersom beslutet rätteligen borde ha ställts till Itochu Hellas. Sökanden har vidare anfört att en ökning av böterna i avskräckande syfte där hänsyn tas till sökandens storlek och tillgångar utgör ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen.

Sökanden har vidare åberopat att kommissionen uppenbart missbedömt omständigheterna och åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att öka böterna med hänsyn till varaktigheten av den påstådda överträdelsen. Kommissionen skulle ha tillämpat en mindre procentuell ökning för detta eftersom Itochu Hellas endast deltagit passivt.

Sökanden har vidare anfört att kommissionen åsidosatt artikel 253 EG och proportionalitetsprincipen genom att inte beakta vissa förmildrande omständigheter, såsom att Itochu Hellas endast deltagit passivt och i mycket begränsad omfattning och att bolaget inte tillämpade konkurrensbegränsningarna. Kommissionen har vidare åsidosatt likabehandlingsprincipen genom att beakta förmildrande omständigheter för andra företag, men inte för sökanden.

Slutligen har sökanden gjort gällande att kommissionen åsidosatt artikel 15.2 i förordning nr 17⁽¹⁾ genom att ålägga böter som översteg 10 procent av Itochu Hellas omsättning under föregående räkenskapsår, och åsidosatt dess rätt till försvar

genom att ändra den rättsliga bedömningen av överträdelserna utan att bereda sökanden tillfälle att bemöta detta under det administrativa förfarandet.

(¹) Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 22).

Avskrivning av mål T-96/01 (¹)

(2003/C 55/98)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Genom beslut av den 13 december 2002 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-96/01, Rodolfos Maslias mot Europaparlamentet.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

Avskrivning av de förenade målen T-99/02 och T-101/02 (¹)

(2003/C 55/99)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 2 december 2002 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av de förenade målen T-99/02 och T-101/02, Ineos N.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 156, 29.6.2002.

Avskrivning av de förenade målen T-100/02 och T-102/02 (¹)

(2003/C 55/100)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 2 december 2002 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av de förenade målen T-100/02 och T-102/02, EVC International N.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 156, 29.6.2002.

Avskrivning av mål T-170/02 (¹)

(2003/C 55/101)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 6 december 2002 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-170/02, Maria Rosaria Ragazzini mot Europaparlamentet.

(¹) EGT C 202, 24.8.2002.

Avskrivning av mål T-295/02 (¹)

(2003/C 55/102)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 13 december 2002 har ordföranden på tredje avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-295/02, Koninklijke BAM NBM N.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 289, 23.11.2002.

III

(Upplysningar)

(2003/C 55/103)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 44, 22.2.2003

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 31, 8.2.2003

EGT C 19, 25.1.2003

EGT C 7, 11.1.2003

EGT C 323, 21.12.2002

EGT C 305, 7.12.2002

EGT C 289, 23.11.2002

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
